

บทความวิจัย

เรื่อง สภาวะของคนญี่ปุ่นวัยหนุ่มสาวในปัจจุบัน โดยมองผ่านละครเรื่อง ไลท์ไฟเรนส์

โดย

นางสาวภมาพร วันทาพงษ์

รหัสนักศึกษา 05520645

เสนอ

อาจารย์ ดร.ภาสกร อินทุมาร

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2556

ชื่อเรื่อง สภาวะของคนญี่ปุ่นวัยหนุ่มสาวในปัจจุบัน โดยมองผ่านละครเรื่อง ลาสต์เฟรนด์

ชื่อผู้วิจัย ภคมาพย วันทาพงษ์ รหัสนักศึกษา 05520645

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ภาสกร อินทุมาร

ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

ละครสะท้อนสังคมของญี่ปุ่นหันมานำเสนอวิถีชีวิตของคนญี่ปุ่นในยุคปัจจุบัน สะท้อนภาพการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความรัก มิตรภาพ ความฝันและหน้าที่การงาน รวมถึงปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นต่อสภาพร่างกายและจิตใจของคนวัยหนุ่มสาว ละครชุดโทรทัศน์ญี่ปุ่นเรื่อง "ลาสต์เฟรนด์" เป็นละครเรื่องหนึ่งที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นธรรมชาติของหนุ่มสาวชาวญี่ปุ่นได้อย่างดีเยี่ยม โดยบอกเล่าผ่านตัวละครหลักซึ่งมีสถานะแตกต่างกันไป

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาวะของคนญี่ปุ่นวัยหนุ่มสาวในปัจจุบันซึ่งมีความหลากหลาย โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ โครงสร้างสังคมญี่ปุ่น และ จิตวิทยาวัยรุ่น รวมถึงศึกษาผ่านละครสะท้อนสังคมเรื่อง "ลาสต์เฟรนด์" รูปแบบ DVD ผลการวิจัยพบว่า การนำเสนอในละครเรื่อง ลาสต์เฟรนด์ สะท้อนให้เห็นถึงสภาวะที่มีปัญหาแตกต่างกันไป ได้แก่ ผู้ที่ล้มเหลวในความรักมักเกิดจากการที่ยอมทำทุกอย่างเพื่อปกป้องความรักไว้ โดยไม่สนใจผลของการกระทำที่จะตามมา ผู้ที่มีความผิดปกติทางเพศจะแสดงความรักหรือปกป้องคนที่ตนรักโดยไม่ใส่ใจคำพิพากษาจากสังคม ผู้ที่ชอบความรุนแรงมักจะใช้กำลังกับคนใกล้ชิด ผู้ที่กลัวการมีเพศสัมพันธ์จะแสดงออกให้ดูขัดกับเพศ (Sex) ของตน กล่าวคือในกรณีผู้ชายมักจะแสดงออกผ่านการแต่งกายและการกระทำให้อ่อนหวานและอ่อนโยน ส่วนผู้ที่เข้ากับผู้อื่นไม่ได้จะมีลักษณะภายนอกสดใสสว่าง เพื่อปกปิดความอ้างว้างเดียวดายในจิตใจ

จากความต้องการพื้นฐานของคนวัยหนุ่มสาวในสังคมญี่ปุ่นเป็นการคอยย้ำให้เห็นถึงภาพความเปลี่ยนแปลงในสังคม โดยเฉพาะพฤติกรรมของหนุ่มสาวในปัจจุบันที่เริ่มแสดงความเป็นตัวตนออกมาในพื้นที่สาธารณะมากขึ้น ผลมาจากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่บีบบังคับ ทั้งยังส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของแต่ละบุคคล ผลของการกระทำเหล่านี้สามารถบ่งบอกถึงสภาวะของคนหนุ่มสาวญี่ปุ่นซึ่งถูกหล่อหลอมโดยบริบททางสังคม

คำสำคัญ : หนุ่มสาวญี่ปุ่น, สภาวะวัยรุ่น, ปัญหาสังคม, ปัญหาทางเพศ, ความรัก

บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

ญี่ปุ่นเป็นประเทศหนึ่งที่มีความเป็นชาตินิยมสูง ทว่าการหลั่งไหลเข้ามาของอารยธรรมตะวันตกในอดีต นำพาญี่ปุ่นเข้าสู่ยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในทุกๆด้าน ทั้งรูปแบบการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ โดยเฉพาะในด้านสังคมและวัฒนธรรม การแพร่กระจายอย่างรวดเร็วของวัฒนธรรมตะวันตกที่แปลกใหม่นั้น มีอาจทำลายความเป็นชาตินิยมซึ่งฝังลึกอยู่ในจิตวิญญาณของชาวญี่ปุ่นได้ ดังนั้นสิ่งที่ปรากฏขึ้นต่อสายตาชาวโลกในช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาประเทศญี่ปุ่นเพื่อเข้าสู่สังคมสมัยใหม่ก็คือ ญี่ปุ่นสามารถปะติดปะต่อวัฒนธรรมหลากหลายเข้าด้วยกัน กลายเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว สร้างความประหลาดใจให้กับชาวต่างชาติ ก่อให้เกิดผู้ที่สนใจศึกษาสังคมวัฒนธรรมและความคิดของชาวญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ตั้งแต่นั้นมาความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่มีขีดจำกัดของชาวญี่ปุ่นก็ได้รังสรรค์สิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมใหม่ๆขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง โดยผสมผสานความเป็นชาติญี่ปุ่นผ่านผลงานและสื่อทุกชนิด ญี่ปุ่นจึงถือว่าเป็นมหาอำนาจทางวัฒนธรรม ซึ่งมีอิทธิพลโดยตรงต่อหลายประเทศ โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ญี่ปุ่นถ่ายทอดเรื่องราวความเป็นชาติ ความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ค่านิยมและวัฒนธรรม โดยผ่านสื่อด้านบันเทิงซึ่งเป็นที่เข้าถึงประชาชนได้ง่ายที่สุด เป็นต้นว่า การ์ตูนญี่ปุ่น เกมญี่ปุ่น และละครทางโทรทัศน์ญี่ปุ่น ซึ่งกำลังได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง

ละครโทรทัศน์นั้นไม่ได้ทำหน้าที่ให้ความบันเทิงเท่านั้นแต่ยังสื่อสารกับประชาชนโดยการถ่ายทอดค่านิยมและทัศนคติต่างๆผ่านทางเนื้อหาของละครอีกด้วย ซึ่งเป็นลักษณะของละครทั่วไปไม่ได้จำกัดแค่เพียงละครโทรทัศน์สัญชาติญี่ปุ่นเท่านั้น ละครญี่ปุ่น คือต้นแบบที่สำคัญของรูปแบบละครต่างๆ ของหลายชาติในเอเชีย จนได้รับการเรียกขานว่าเป็น "Trendy Drama" อันเนื่องมาจากเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในเมืองใหญ่อย่าง "โตเกียว" ซึ่งเป็นเมืองที่เป็นสัญลักษณ์ของความทันสมัย เป็นเมืองแห่งอุดมคติ และมีรูปแบบการใช้ชีวิตแบบทันสมัย หรือ Trendy ในสายตาของวัยรุ่นเอเชีย (สุภาวรรณ วรรณระศุกกุล, 2550)

ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama ซึ่งในอดีตเน้นให้เนื้อเรื่องสะท้อนเพียงการบริโภคนิยมของวัยรุ่นญี่ปุ่นเท่านั้น ต่อมาอุตสาหกรรมการผลิตละครญี่ปุ่นได้ปรับเปลี่ยนเนื้อเรื่องให้กลายเป็น "ละครสะท้อนสังคม" เพื่อขยายกลุ่มเป้าหมายให้กว้างขึ้น โดยนำเสนอให้เห็นธรรมชาติของคนญี่ปุ่น ชีวิตประจำวันของคนญี่ปุ่นทั่วไป ทั้งเรื่องวิถีชีวิต และปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น มีการถ่ายทอดมุมมองการมองปัญหาในรูปแบบใหม่ รวมทั้งสะท้อนภาพการต่อสู้ดิ้นรนของคนหนุ่มสาวเพื่อความรัก มิตรภาพ ความฝันและหน้าที่การงาน เมื่อพิจารณาถึงรูปแบบการนำเสนอดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือกละครชุดโทรทัศน์ญี่ปุ่นเรื่อง "ลาสต์เฟรนด์" เพื่อเป็นกรณีศึกษา เนื่องจากละครดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นธรรมชาติของคนหนุ่มสาวชาวญี่ปุ่น โดยบอกเล่าผ่านตัวละครหลักซึ่งมีสถานะแตกต่างกันไป โดยนำเอาเรื่องของสภาวะทางจิตใจสร้างเป็นแก่นเรื่องหลัก และนำเสนอภาพของสังคมญี่ปุ่นด้วยการสอดแทรกค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นได้อย่างลงตัวและน่าสนใจผ่านเนื้อหาที่กระชับและการเล่าเรื่องที่ชวนให้ติดตามตั้งแต่ต้นจนจบ นอกจากนี้ละครเรื่อง "ลาสต์เฟรนด์" ยังได้รับความนิยม (Rating) เป็นอันดับ 1 ของ Fuji's Top 50 List ในวันที่ 26 มิถุนายน จนถึงวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2551 และได้รับรางวัลชนะเลิศจากงาน Tokyo Drama Awards ถึงสองสาขาได้แก่ Best Youth Drama (ละครเยาวชนยอดเยี่ยม) และ Best Actress (นักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยม) อีกด้วย

ละครเรื่อง "ลาสต์เฟรนด์" ออกอากาศทาง Fuji Television ตั้งแต่วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2551 จนถึงวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2551 และตอนพิเศษที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องบางส่วนที่ถูกทิ้งไป ได้ถูกเพิ่มเข้ามาในวันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2551 "ลาสต์เฟรนด์" นำเสนอสภาพปัญหาของคนในสังคมญี่ปุ่นยุคปัจจุบันผ่านตัวละครหลักซึ่งมีปมปัญหาแตกต่างกันไป ได้แก่ ความรุนแรงในครอบครัว การกลัวเรื่องเพศสัมพันธ์ การเบียดเบียนทางเพศ การเข้ากับผู้อื่นไม่ได้และปัญหาอื่นๆที่ในวันนี้ผู้คนต้องทนทุกข์ทรมาน ตัวละครหลักบางส่วนที่มีปัญหาทางสภาวะจิตใจนี้มีเหตุให้ต้องมาอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกัน จุดเริ่มต้นของมิตรภาพจึงได้ก่อกำเนิดขึ้น ถึงแม้แก่นเรื่องหลักจะเน้นปัญหาและอุปสรรคที่ตัวละครต้องเผชิญ แต่การดำเนินเรื่องกลับไม่ตึงเครียดจนเกินไป เนื่องจากมีการสอดแทรกเรื่องราวของความรักและมิตรภาพอันอบอุ่นเข้าไปในองค์ประกอบของละครอยู่ตลอด อีกทั้งสภาพการณ์ในแต่ละตอนที่ไม่สามารถคาดเดานั้น สร้างคำถามให้กับผู้ชมได้ขบคิดตาม บทสรุปสุดท้ายของ

มิตรภาพที่ค่อนข้างซับซ้อนนี้จะเป็นอย่างไร และทั้งสี่คนจะแก้ไขปัญหากลางใจได้หรือไม่ เมื่อจุดหักมุมของเรื่องเดินทางมาถึงการแยกย้ายหนีจากปัญหาไปกันคนละทิศทาง

เมื่อพิจารณาการค้นคว้างานวิจัยต่างๆ ในขั้นต้นพบว่าการศึกษาเรื่องสภาวะของคนญี่ปุ่นวัยหนุ่มสาวในปัจจุบัน และลักษณะการเล่าเรื่องของละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นสมัยใหม่ยังมีอยู่น้อยมาก ประกอบกับการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาส่วนใหญ่เป็นการศึกษาผ่านสื่อที่เป็นการ์ตูนและนวนิยายญี่ปุ่น

ฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจในการศึกษา “สภาวะของคนญี่ปุ่นวัยหนุ่มสาวในปัจจุบัน โดยมองผ่านละครเรื่อง ลาสต์เฟรนด์” นอกจากนี้ผู้วิจัยคิดว่าการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเองและต่อผู้ที่สนใจจะทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาวะของคนญี่ปุ่น โดยเฉพาะวัยรุ่นหรือวัยหนุ่มสาว รวมถึงการสอดแทรกวัฒนธรรม ปัญหาและลักษณะสังคมที่ถ่ายทอดผ่านละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นในอนาคตต่อไป

2. จุดประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาวะของคนญี่ปุ่นวัยหนุ่มสาวในปัจจุบัน ผ่านละครโทรทัศน์เรื่อง ลาสต์เฟรนด์

3. สมมติฐานของการศึกษา

คนญี่ปุ่นวัยหนุ่มสาวในปัจจุบันเริ่มแสดงความเป็นตัวตนออกมาในพื้นที่สาธารณะมากขึ้น เนื่องจากสภาวะแวดล้อมทางสังคมที่บีบบังคับทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของแต่ละบุคคล การแสดงถึงตัวตนส่วนใหญ่เป็นการแสดงออกโดยกระทำ เป็นต้นว่า ผู้ที่ชอบความรุนแรงจะใช้กำลังกับคนใกล้ชิด ผู้ที่เบียดเบียนทางเพศจะแสดงความรักหรือปกป้องคนที่ตนรักโดยไม่ใส่ใจคำพิพากษาจากสังคม อาจกล่าวได้ว่าผลของการกระทำเหล่านี้เป็นการบ่งบอกถึงสภาวะของวัยหนุ่มสาวญี่ปุ่น ผ่านการระบายความกดดันหรือความตึงเครียดภายในจิตใจซึ่งถูกหล่อหลอมจากสังคมนอกรอบข้าง

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาวัยรุ่น และสภาพสังคมญี่ปุ่น
2. ศึกษาละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นที่นำมาเป็นกรณีศึกษาได้แก่เรื่อง “ลาสต์เฟรนด์” จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (DVD, Online)
3. เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจิตวิทยาวัยรุ่น โครงสร้างสังคมญี่ปุ่นและสภาพสังคม รวมถึงจุดเด่นของละครสะท้อนสังคมญี่ปุ่นที่นำมาใช้เป็นกรณีศึกษา
4. เรียบเรียงผลการศึกษาในรูปแบบของบทความวิจัย

5. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่ใช้เป็นกรอบความคิดที่ใช้วิจัยได้แก่ ทฤษฎีและแนวคิดจิตวิทยาวัยรุ่นและโครงสร้างสภาพสังคมญี่ปุ่น

1. ทฤษฎีและแนวคิดจิตวิทยาวัยรุ่น

ประมวญ ดิลคินสัน (2520) เขียนหนังสือเรื่อง “วัยพัฒนาจิตวิทยาพัฒนาการ วัยหนุ่มสาว-วัยสร้างสรรค์” เขียนเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพจิต ปัญหาเรื่องเพศไว้ดังนี้

พัฒนาสู่สุขภาพจิต

ผู้มีสุขภาพจิตคือผู้มีอารมณ์มั่นคงเป็นของตัวเอง มีความอ่อนอกอ่อนใจพอใจในตนเอง ในงานที่ตนทำ และในผู้อื่นที่ตนเกี่ยวข้องด้วย

ในชีวิตสมัยใหม่ การเศรษฐกิจและสังคมรัดตัว ทำให้เราต้องดิ้นรนขวานขวายอย่างหนักทั้งในด้านการทำมาหากิน และการรักษาความปลอดภัยในภาวะเช่นนี้เราต้องการอย่างยิ่งคือ *มุมสงบ* เพื่อฟื้นฟูสุขภาพจิต เป็นครั้งคราวจึงจะต่อสู้ต่อไปได้

ความวิตกกังวล

ผลแห่งการค้นคว้าทางสุขภาพจิต เพื่อดูว่าคนสมัยนี้ส่วนมากมีความหวาดกังวลเรื่องอะไร
ปรากฏว่าส่วนใหญ่คือเรื่องความอ้างว้างความทอดอาลัยเห็นว่า *ชีวิตไร้ความหมาย ความกลัวใจ
เรื่องเพศ และความเคืองแค้นทั้งในตนเองและผู้อื่น*

ส่วนความกังวลในเรื่องทำมาหากินซึ่งมีอยู่ทุกผู้ทุกคนนั้นปรากฏว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย
เปรียบเทียบกับเรื่องราวที่กล่าวข้างต้น

ผู้ที่อยู่อ้างว้างแม้จะห้อมล้อมด้วยผู้คนก็เพราะเขาปราศจากเพื่อนแม้มีโอกาสได้อยู่กับใครๆ
ก็มีพักอยากหันหน้าไปสังสรรค์ ทั้งนี้เพราะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่ไว้วางใจว่าใครเขาจะอยากมี
ไมตรีกับตน แม้แต่คนที่เป็นเพื่อนของตนไม่ได้อยู่แล้ว ความไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจใครนี้เกิดขึ้นตั้งแต่
สมัยเราเป็นทารก

ปัญหาเรื่องเพศ

ความรุนแรงเรื่องเพศดูเหมือนจะเกิดขึ้นในวัยหนุ่มสาว แต่ความจริงแล้วเกิดได้ทุกวัย และ
ถ้ามองลึกถึงสาเหตุอันแท้จริงแล้ว ความกดดันทางอื่น อาจทำให้คนมีพฤติกรรมรุนแรงในเรื่องเพศ
ถ้าจะค้นหาสาเหตุที่แท้จริงก็ต้องมาลงเอยเอาที่ ความรัก

ผู้ที่ไม่เคยรู้สึกรักตนเอง แม้มีคนมารัก ก็มีได้รู้สึกชื่นอกชื่นใจอย่างแท้จริงกลับเป็นทุกข์เสีย
อีก คือเป็นกังวลไม่ไว้วางใจว่าเขาจะรักเราจริง เกรงว่าจะผิดหวัง เกรงว่าความรักจะไม่ยั่งยืน ทำให้มี
ความระแวงจนทำให้คนรักพลอยไร้ความสุขไปด้วย

ความรู้สึกเช่นนี้มีอยู่ในสัมพันธภาพระหว่างพ่อแม่กับลูก เพื่อนกับเพื่อนหรือคนรักต่างเพศ
ถ้าฝ่ายหนึ่งเป็นผู้อ้างว้าง ไร้ความอุ่นอกอุ่นใจแล้วย่อมเป็นไปได้ที่จะมีความรักแบบตักตวง
ผลประโยชน์ เพราะความรักอาจแปรลงรูปมาจากความเคืองแค้นได้

ความรักตนเองก็เช่นกัน ถ้าจะดูอย่างผิวเผินคนเราขอมรักตนเองกันทั้งนั้น แต่ถ้าดูในเชิง
จิตวิทยาแล้วก็จะเห็นอยู่บ่อยๆที่คนเราทำลายตนเอง โดยแสวงหาสารพิษในรูปสิ่งเสพติดบ้าง ปล่อย
ตัวเองตามยถากรรมบ้าง ถูกตนเองเบียดเบียนตนเองก็มีมาก คนที่เฝ้าวอนขอในสิ่งที่รู้อยู่แก่ใจว่า

เขาให้ไม่ได้ ส่วนลึกของจิตใจนั้นคืออยากถูกปฏิเสธหงายกลับออกมา ผู้ที่เจ็บแล้วไม่จำ ผู้ที่ทำให้
ตนประสบอุบัติเหตุบ่อยจนผิวดำมืดที่เรียกว่า Accident prove เหล่านี้คือผู้ที่ไม่รักตนเอง

สรุปแล้วความรักใดๆก็ต้องเริ่มต้นด้วยความรักตนเองอย่างแท้จริงก่อน ความรักตนเองใน
ที่นี้หมายถึง ทั้งการให้และการรับความรัก เพราะผู้ที่ไม่รู้จักให้ความรัก ย่อมไม่รู้จักรับความรัก ถ้า
เรามีพัฒนาการแห่งความรักแบบผู้บรรลุนิติภาวะทางอารมณ์ดังกล่าวนี้แล้ว ปัญหาเรื่องเพศก็จะดู
เป็นเรื่องเล็ก

วัยสร้างมิตรภาพ

เมื่อเรารักตนเอง เห็นคนอื่นมีค่า เราก็แสวงหาความต้องการขั้นต่อไปตามธรรมชาติของ
มนุษย์คือ ความต้องการมีเพื่อน ถ้าเราได้เพื่อนมาด้วยการวางอำนาจ จะเป็นอำนาจทางการเงินหรือ
ตำแหน่งหน้าที่ใดๆก็ตามเราก็ต้องแสวงหาอำนาจเพิ่มเติมอยู่เรื่อยๆ เพื่อจะรักษาบริวารเอาไว้ เราก็ต้อง
ขาดอิสรภาพ เพราะต้องระวังตัวแฉ เกรงจะถูกโค่นอำนาจสักวันหนึ่ง ถ้าเราได้เพื่อนมาด้วยความ
อ่อนน้อมถ่อมตน เราก็หมดความเป็นไทแก่ตัวเช่นกัน มิตรภาพคือความมีส่วนหนึ่งของผู้อื่นมา
ชีวิตอยู่ในตัวเรา ทำให้เรามีความอบอุ่น มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักในความงดงามของชีวิต

ความมีสัมพันธภาพกับผู้อื่นมิใช่เพียงให้หายเหงาเท่านั้น มันมีความหมายยิ่งกว่านั้นมาก
ความมุ่งหมายของชีวิตก็เพื่อฉลองชีวิต เพื่อเอาพลังแห่งชีวิตออกมาให้ปรากฏ ความมุ่งหมาย
สัมพันธภาพก็คือเพื่อฉลองชีวิตด้วยกัน เพื่อให้เรามีส่วนร่วมในความเป็นเอกลักษณ์ของกันและกัน
เพื่อรักและพุงกันเมื่อถึงคราวจำเป็น เพื่อให้โอกาสซึ่งกันและกันที่จะเจริญเติบโต ที่จะเป็นตัวของ
ตัวเองอย่างเต็มที่ เป็นผู้สร้างสรรค์อย่างเต็มที่ ถ้าทำได้น้อยกว่านี้แสดงว่ามีได้ใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่า

ธรรมชาติแห่งความเป็นมิตรก็ได้แก่ ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ความไม่ทอดทิ้งในยามยาก
ความรักษาผลประโยชน์ของกันและกัน และดักเตือนกันเมื่อเห็นว่าจะเสียหาย

บ้านเป็นตราประทับติดตัวเราไม่ว่าจะไปไหนทำอะไร แม้จะอยู่แสนไกลเราก็ไม่ทิ้งบ้าน
เดิม ทั้งนี้เพราะไมตรีจิตอันแน่นหนาลึกซึ้งในครอบครัวนั่นเอง การช่วยเหลือเกื้อกูลกันใน
ครอบครัวที่ดีที่สุดคือ การส่งเสริมให้สมาชิกของครอบครัวเป็นตัวของตัวเอง เป็นอิสระพึ่งตัวเอง
กล้าออกไปเผชิญ โลกภายนอก

นพดล (2530) เขียนหนังสือเรื่อง “วัยรุ่นนวัยแห่งความอยากรู้อยากเห็น” กล่าวถึงเรื่องไฮโม เซ็กซ์ชวลไว้อย่างน่าสนใจดังนี้

ไฮโมเซ็กซ์ชวล การเป็นเกย์

คงจะเป็นไปไม่ได้ที่จะพูดว่าบุคคลที่เป็นไฮโมเซ็กซ์ชวลนั้น สามารถแสดงออกถึงความ ต้องการของพวกเขาอย่างเปิดเผยและอย่างเป็นอิสระ อย่างมากก็คงจะมีไม่เกิน 10% ที่จะทำแบบ นั้นและส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ในปัจจุบันมีหลายคนรู้ว่าตัวเองเป็นไฮโมเซ็กซ์ชวล แต่ก็รู้สึกที่ต้องปกปิดเป็นความเป็นไฮโมเซ็กซ์ชวลของตนจากสังคมไปจนตาย ทั้งนี้เนื่องจาก สังคมยังไม่ยอมรับ และถือว่าเป็นพฤติกรรมที่น่ารังเกียจ และเพราะสาเหตุนี้แหละ ไฮโมเซ็กซ์ชวล จึงมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตัวเอง แต่ถึงกระนั้นก็ตามยังมีไฮโมเซ็กซ์ชวลบางคนที่เปิดเผยตัวและก็ ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานอาชีพของตน บุคคลประเภทนี้ถือว่าเป็นข้อยกเว้น

เกย์/เลสเบียน

สาเหตุที่ทำให้ผู้หญิงเป็นเลสเบียนนั้นก็คือ ในช่วงเวลาที่พวกเด็กสาวกำลังเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เธออาจชอบเพื่อหญิงอีกคนหนึ่งและนี่ก็รักอยู่ในใจเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเธอก็อยากจะอยู่ใกล้ชิดสนิทสนมกับคนที่เธอแอบรักแอบชอบตลอดเวลา ไปไหนก็ไปด้วยกัน ชอบคุยกันถึงประสบการณ์ต่างๆ ชอบเล่าหรือระบายปัญหาในใจหรือปัญหาทางบ้านให้เพื่อนฟัง จะมีบ่อยครั้งที่เธอจะโอบโอบไหล่เพื่อนไว้และพอกจากกันยามที่โรงเรียนปิดเทอมก็มักจะโทรศัพท์หรือเขียนจดหมายถึงกันเสมอ ทั้งคู่จะรู้สึกสบายใจรู้สึกอบอุ่นเมื่อยามอยู่ด้วยกัน

มาถึงจุดนี้ ยังไม่มีพฤติกรรมใดๆ ในความสัมพันธ์ของทั้งสองคนที่เรียกว่าไฮโมเซ็กซ์ชวล แต่สมมติว่ามีอยู่คนหนึ่งเด็กสาวทั้งสองคนซึ่งเป็นเพื่อนรักกันนี้ไปนอนค้างคืนด้วยกันที่บ้านของใครคนใดคนหนึ่ง และขณะที่ทั้งสองโอบกอดกันอย่างอบอุ่นนั้น ความรู้บางอย่างก็เกิดขึ้น ทั้งคู่เกิดมีอารมณ์ทางเพศ แล้วต่างก็ค่อยๆ лубได้ร่างกายของซึ่งกันและกันเบาๆ โดยเฉพาะที่เต้านมและอวัยวะต่อมาก็เกิดความเร้าอารมณ์จนนำไปสู่ออร์แกสซึม ตอนนี้เองที่เด็กสาวทั้งสองกลายเป็น “เลสเบียน”

จินตนาการที่ผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกันนั้นจะทำให้เกิดความรู้สึกผิดขึ้นในใจเท่านั้น มันจะไม่สร้างความเสียหายใดๆ ให้แก่ผู้หญิงเลย เว้นแต่เธอจะฝังใจอยู่กับความรู้สึกผิดนั้นมากเกินไปเท่านั้น

พฤติกรรมทางเพศกับเพศเดียวกันนั้นอาจทำให้มีความสุขมาก แม้ว่าสังคมจะยังไม่ยอมรับก็ตาม อย่างไรก็ตาม เด็กหนุ่มและเด็กสาวทุกคนควรได้ตรงใจให้เสียก่อน ก่อนที่จะมีความสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน เพราะว่ามันจะเป็นก้าวแรกที่จะนำไปสู่ชีวิตกามารมณ์ในอนาคต

อุษณา เจริญไวย (2536) เขียนเอกสารคำสอนวิชา “จิตวิทยาวัยรุ่น” ได้กล่าวถึงประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับวัยรุ่นไว้มากมายดังนี้

ปัญหารักร่วมเพศ

เป็นพฤติกรรมทางเพศระหว่างเพศเดียวกัน พฤติกรรมนี้เกิดได้ทั้งชายและหญิง รักร่วมเพศระหว่างชายและชาย เรียกว่า โฮโมเซ็กส์ชวล (homosexuality) รักร่วมเพศระหว่างหญิงกับหญิง เรียกว่า เลสเบียน (lesbian) พฤติกรรมของการเกิดปัญหารักร่วมเพศอาจจะจำแนกสาเหตุที่เกิดขึ้นดังนี้

1. ความประทับใจในวัยเด็กเล็ก ที่ได้รับรู้จากผู้ปกครองที่เป็นเพศตรงข้ามในทางไม่พึงปรารถนา
2. เด็กติดผูกพันกับบิดาหรือมารดาที่เป็นเพศเดียวกันกับตนมากเกินไปอาจเป็นบิดามารดา ดูเกินไป ไม่ใกล้ชิดลูกเท่าที่ควร
3. บุคคลที่มีบุคลิกภาพบกพร่อง มีปมด้อยคิดว่าตนไม่อาจมีเสน่ห์ดึงดูดเพศตรงข้าม บางคนอาจเกิดจากการติดยาเสพติด เป็นเหตุเกิดความคิดฟุ้งซ่าน ควบคุมอารมณ์ไม่ได้
4. สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับตนเอง เช่น ความยากจนของครอบครัวที่ต้องอยู่รวมกันในแหล่งเสื่อมโทรม ได้เห็นการแสดงออกทางเพศของบิดามารดาหรือความไม่สำรวมต่างๆ จากเพื่อนบ้านแวดล้อม
5. ผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเข้ากลุ่มเพื่อน เช่น ชายที่ไม่อาจสนุกโลกโผนได้อย่างเพื่อนในกลุ่ม หรือหญิงที่เห็นว่าตนไม่สวย ไม่มีคุณสมบัติเช่นเพื่อนในกลุ่ม

6. เด็กชายบางคนมีหน้าตาน่ารัก และได้รับความสนใจจากเพื่อนและพี่ที่โรงเรียนเข้ามาจับจองสั่งสอนพฤติกรรมเป็นหญิงให้เด็กผู้ชายผู้นั้นเกิดความเคียดแค้น พอใจกับการได้รับความสนใจและพอใจ จนไม่สามารถเลิกพฤติกรรมที่จะเป็นหญิงได้

บทบาททางสังคมของวัยรุ่น

1. บทบาททางสังคมของชายและหญิงในช่วงวัยรุ่น การแสดงออกของแต่ละคนจะเหมาะสม ประสบความสำเร็จหรือผิดหวังก็มาจากสิ่งที่เขาได้รับมาตั้งแต่เด็กนั่นเอง
2. พฤติกรรมทางสังคมของวัยรุ่น
 - 2.1 ประเภทสุภาพเรียบร้อย : วัยรุ่นประเภทนี้จะทำตามกฎเกณฑ์ แต่ถ้าพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้ว คนที่ทำตามกฎเกณฑ์ตลอดเวลา จะมีความอึดอัดใจ ความโกรธ ความเกลียด แฝงซ่อนเร้น ถ้าถึงจุดระเบิดอาจมีปัญหาก่อเกิดขึ้นในรูปแบบต่างๆ โดยอาจแสดงออกมาในรูปของการเจ็บป่วยทางร่างกายโดยหาสาเหตุไม่พบ หรือมีความผิดปกติเนื่องจากอารมณ์เป็นต้นเหตุก็เป็นได้
 - 2.2 ประเภทไม่มีความสุข : เนื่องจากไม่เคยได้รับคำยกย่อง มีแต่ถูกกล่าวถึงความไม่ดี ไม่เอาไหนจากผู้ใหญ่จึงไม่สนิทคุ้นเคยกับใคร ขาดเพื่อน เพราะเขาไม่ไว้ใจใคร มองโลกและสภาพแวดล้อมรอบตัวในแง่ร้าย พฤติกรรมที่แสดงออกจึงทำตรงกันข้ามกับสิ่งที่สังคมยอมรับ
 - 2.3 ประเภทไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองเป็นนักเรียนประเภทที่เต็มไปด้วยความขาดกลัว เป็นพวกคิดไม่ป็นต้องให้คนอื่นช่วยคิดให้
 - 2.4 ประเภทชอบแข่งขัน : เป็นพวกที่ต้องเอาชนะให้ได้ไม่ว่าใครทั้งสิ้นเป็นพวกที่เห็นแก่ตัวเพราะไม่ยอมให้ใครได้ดีกว่า หวงวิชา หลงตัวเองและหลงไปทุกเรื่อง ประเภทนี้จะมีเพื่อนน้อยไม่มีใครรักจริง เพราะตนเองไม่เคยจริงจังกับใคร

การแสดงพฤติกรรมต่างๆเหล่านั้นเป็นผลที่เกิดมาจากการอบรมเลี้ยงดู และการเรียนรู้จากประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับทั้งจากที่บ้านและทางสถานศึกษา

ความต้องการของวัยรุ่น

1. ความต้องการความรัก : วัยรุ่นต้องการความรักทั้งในฐานะเป็นผู้ให้และผู้รับ
2. ความต้องการตำแหน่งทางสังคม : เป็นความต้องการอันสูงสุดของวัยรุ่น ต้องการให้เพื่อนฝูงและคนอื่นรับรู้ว่าตนมีคุณค่า
3. ความต้องการอิสรภาพ : ถ้าผู้ใหญ่หวังสูงเด็กจะพยายามทำดีที่สุดเพื่อให้ผู้ใหญ่พอใจ โดยทั่วไปวัยรุ่นเป็นผู้รับผิดชอบต่อการงานดี ถ้าได้รับความไว้วางใจเต็มที่
4. ความต้องการในปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ : สถาบันการศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษา มีหน้าที่ที่จะแนะแนว เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักสร้างมาตรฐานของศีลธรรมให้แก่ตนเองได้
5. ความต้องการทางเพศ : จุดเริ่มต้นของการเข้าสู่วัยรุ่นก็อยู่ที่ต่อมเพศเริ่มทำงานผลิตฮอร์โมนความต้องการทางเพศจึงเป็นลักษณะเด่นที่สำคัญยิ่ง
6. ความต้องการให้เป็นที่ยอมรับนับถือ : ความจริงความต้องการที่จำเป็นข้อนี้หาได้จำกัดอยู่แต่เฉพาะวัยรุ่นเท่านั้นไม่ หากแต่เป็นความต้องการที่จำเป็นต่อชีวิตของทุกคน ทุกวัยเพียงแต่ความต้องการอันนี้วัยรุ่นมักจะมีวีรบุรุษประจำใจและจะพยายามยึดถือและปฏิบัติให้ได้เหมือนวีรบุรุษในใจของเขา
7. ความต้องการที่จะหาเลี้ยงชีพได้ด้วยตนเอง : เด็กวัยรุ่นหนุ่มสาวจะเริ่มมีความต้องการหาเลี้ยงชีพด้วยตนเอง ไม่ชอบให้ผู้คนมองเขาเสมือนว่าเป็นเด็กและต้องการดำรงชีวิตอย่างอิสระ

ความต้องการถ้าไม่ได้รับการตอบสนองก็จะเกิดความคับแค้นใจหรือความไม่สมหวังซึ่งมักหมักหมมเป็นความเคียดแค้นให้แก่ชีวิต และจะเป็นตัวการผลักดันให้มีการปรับตัวกันอย่างวุ่นวายเพื่อที่จะสนองความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองนั้น

หากว่าความต้องการยังไม่ได้รับการตอบสนองก็ต้องดิ้นรนกันเรื่อยไป ทางที่จะให้ชีวิตเข้าสู่สมดุลได้นั้นมีอยู่ทางเดียวคือ การสนองความต้องการ

ความต้องการต่างๆเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่นำไปสู่การกระทำหรือพฤติกรรมต่างๆ ทั้งในทางที่สังคมยอมรับหรือไม่ยอมรับ พฤติกรรมของวัยรุ่นที่มีต้นเค้ามาจากการผลักดัน ทั้ง “แรงขับภายใน” จากตนเอง คือความคิดต่างๆ ที่เจริญขึ้น ความสับสนกังวลใจในการเปลี่ยนแปลงต่างๆ กับ

“แรงจูงใจภายนอก” คือ การยอมรับและความเข้าใจของผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับเขา เช่นบิดามารดา ครู อาจารย์ สังคม ค่านิยมต่างๆ ซึ่งบางครั้งสิ่งเหล่านี้ก็นำไปสู่ปัญหาความเป็นพาลเกร เป็นอาชญากร โดยที่ตัวเขาเองไม่ได้ตั้งใจให้เป็นเช่นนั้น

เจตคติของวัยรุ่น

เจตคติตรงกับคำว่า “Attitude” หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งก็ได้

ค่านิยมของวัยรุ่น

คำว่า ค่านิยมมากจากคำว่า “Value” บางคนเรียกว่า คุณค่า ค่านิยมเป็นนามธรรมมีความหมายเชิงปรัชญา ค่านิยมเป็นองค์ประกอบอันหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของบุคคล ค่านิยมเป็นพื้นฐานที่บุคคลกระทำการ “ดีค่า” และห้ที่บุคคลถูก “ดีค่า” ค่านิยมของวัยรุ่นปัจจุบันนี้จำแนกได้ดังนี้คือ

1. ความกล้าหาญ วัยรุ่นแปลความกล้าหาญไปในเรื่องของการใช้กำลัง
2. ความซื่อสัตย์
3. ความฟุ่มเฟือย
4. ความสามัคคี
5. ความกตัญญูทดแทน
6. ความอดทน
7. ความอิสระ

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539) เขียนหนังสือเรื่อง “พัฒนาการวัยรุ่น” โดยกล่าวถึงประเด็นพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงไว้ว่า ก่อนอื่นวัยรุ่นจะมีความรักและความสนใจในเพศตรงข้ามที่รุ่นราวคราวเดียวกัน ต่อมาคือการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความพอใจทางเพศด้วยการกระตุ้นจับต้องอวัยวะเพศ จากนั้นจะแสดงความสนใจเรื่องเพศ โดยดูจากพฤติกรรมการแต่งกาย การศึกษาค้นคว้าจากหนังสือทางเพศหรือหนังสือประเภทเรีงรมย์ หรือการแอบมองสัดส่วนของเพศตรงข้าม สุดท้ายโดยเฉพาะการรักร่วมเพศ

สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ

● สาเหตุจากที่บ้าน

1. ความประทับใจในวัยเด็ก เช่น เด็กชายมีพ่อที่แยกตัว เจียนเฉยไม่มีความผูกพันในเชิงประทับใจกับลูกชาย เด็กอาจมองภาพพจน์ของพ่อในแง่ลบ และไม่ยอมเลียนแบบ
2. การติดพันกับบิดาหรือมารดาที่เป็นเพศเดียวกันมากเกินไป ทำให้เด็กมีเพียงพ่อหรือแม่เท่านั้นที่เป็นตัวแบบ เช่น เด็กหญิงสนิทกับพ่อ ใช้ชีวิตและการแต่งกาย พูจาวางตัวแบบพ่อ การมีพ่อเป็นตัวอย่างทำให้ลูกสาวมีพฤติกรรมแบบทอมบอย
3. บุคคลที่มีบุคลิกภาพบกพร่อง เช่น เด็กหญิงที่ไม่มีความอ่อนหวาน ไม่มีเพศตรงข้ามให้ความสนใจ อาจพัฒนาตนเองเป็นทอมบอย
4. เกิดจากความคาดหวังของพ่อแม่ที่อยากได้ลูกเพศใดเพศหนึ่ง เช่น ต้องการได้ลูกสาวแต่ได้ลูกชาย ก็เลี้ยงดูลูกให้เป็นเพศที่ตนต้องการ
5. เกิดจากการรักลูกแบบลำเอียง ถ้ามีพี่น้องต่างเพศและคนๆนั้นพ่อแม่ตามใจมากกว่าตน อาจเกิดความริษยาในใจ หลงคิดไปว่าหากประพุดิตนเช่นนั้นก็จะได้รับความรักบ้าง

● สาเหตุจากทางโรงเรียน

1. สภาพแวดล้อมทำให้เห็นตัวอย่างที่ไม่เหมาะสม เช่น เด็กวัยรุ่นที่อยู่ในสังคมกระเทย
2. ไม่ประสบความสำเร็จการเข้ากลุ่มเพื่อน เช่น เด็กชายที่เรียวร้อย หันมาเข้ากลุ่มเด็กหญิง
3. การขาดแบบอย่างของบุคลิกภาพของความเป็นชาย เพราะส่วนมากครูจะเป็นผู้หญิง
4. เกิดจากการถูกล้อเลียน เช่น เด็กชายอาจมีผิวพรรณ หน้าตาน่ารักเหมือนผู้หญิง
5. กิจกรรมของโรงเรียน เช่น ครูบางคนจับเด็กผู้ชายหน้าตาน่ารักไปแสดงเป็นผู้หญิง

● สาเหตุจากทางสังคม

1. เกิดจากการเลียนแบบผู้มีชื่อเสียงในสังคม เช่น ทางภาพยนตร์ โทรทัศน์

2. เกิดจากประสบการณ์รักร่วมเพศ
3. เกิดจากค่านิยมทางสังคมที่ไม่เหมาะสม ค่านิยมชายไทยคือ ชกต่อย ต้องสูบบุหรี่ เป็น กินเหล้าได้ เด็กชายที่ไม่ชอบเรื่องเหล่านี้อาจสับสนจนคิดว่าตัวเองน่าจะเป็น ผู้หญิงมากกว่า
4. เกิดจากระบบสังคม-เศรษฐกิจ เรื่องรักร่วมเพศเฉพาะในเพศชายกลายเป็นธุรกิจ การค้าชนิดหนึ่ง มีการผลิตสื่อในเรื่องรักร่วมเพศมากขึ้น

วีราพร วัชรพงศ์ชัย (2550) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “อุดมการณ์ต่อสู้อาสาทางเพศในหนังสือ การ์ตูนญี่ปุ่น สำหรับผู้หญิงกับการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศของวัยรุ่นไทย” ได้อ้างอิงถึงทฤษฎีจิตวิทยาวัยรุ่นไว้อย่างน่าสนใจดังนี้

อารมณ์ต่างๆของวัยรุ่นที่ควรทราบ

1. ความกลัว : จะเกิดขึ้นเมื่อรู้สึกว่าคุณเองไม่ปลอดภัย มักเกิดขึ้นเกี่ยวกับการปรับตัวเข้าสังคม เช่น วัยรุ่นชายกลัวที่จะต้องพูดจากับวัยรุ่นหญิงตามลำพัง ความกลัวที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมทำให้วัยรุ่นคอยระมัดระวังพฤติกรรมของตนจนไม่เป็นตัวของตัวเอง ความกลัวอีกอย่างหนึ่งคือ เกี่ยวกับลักษณะรูปร่างและความไม่สมประกอบต่างๆของร่างกายที่กำลังเจริญเติบโต นอกจากจะทำให้เกิดอารมณ์กลัวแล้วยังเกิดอารมณ์หงุดหงิดด้วย
2. ความกังวลใจ : เป็นผลเนื่องมาจากความกลัวในเรื่องต่างๆ แล้วเก็บเอามาเป็นความกังวลใจในการนึกคิดและทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตไปในทางไม่ดี เช่น ความวิตกกังวลใจในผลสอบ ความกังวลใจเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของตนเอง
3. ความโกรธ : เป็นการแสดงออกของอารมณ์ประเภทก้าวร้าว รุนแรง เช่นเดียวกับความอิจฉาริษยาและความเกลียดชัง โดยจะแสดงออกทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะแสดงออกหลายแบบ เช่น ทำลายข้าวของ ทำร้ายผู้อื่น ร้องไห้ กระทบเท้า หรือเก็บตัวไม่พูดจากับใคร เป็นต้น
4. ความรัก : ในวัยรุ่นมีความรักจำแนกได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

- 4.1 ความรักตนเอง เป็นการรักและดูแลเอาใจใส่สภาพความเป็นไปของร่างกายตนเอง เช่น การแต่งกาย รูปร่าง ความสวยงามของใบหน้า เป็นต้น
- 4.2 ความรักเพื่อนพ้อง ปกติวัยรุ่นจะมีความสนิทสนมในเพศเดียวกันเป็นอย่างมาก โดยพยายามรวมพวกที่มีลักษณะ นิสัยใจคอ และรสนิยมเดียวกันเข้ามาเป็นพวกเดียวกันในลักษณะกลุ่ม-แก๊งนั่นเอง และในที่สุดก็จะหาเพื่อนกลุ่มมาอยู่ใกล้ชิดกัน ไปไหนไปด้วยกัน ไปกินไปนอนด้วยกัน และเอาไว้ปรึกษาปัญหาต่างๆของตัวเอง
- 4.3 ความรักที่ตนเทิดทูนบูชาเป็นพิเศษ วัยรุ่นมักจะรักคนที่มีความเก่งความสามารถในทางใดทางหนึ่งเป็นพิเศษ และเทิดทูนเพื่อยึดถือเอาเป็นแบบอย่าง
- 4.4 ความรักในเพศตรงข้าม วัยรุ่นปรารถนาจะรัก อยากเป็นๆที่กล่าวขวัญในทางที่ดีของเพื่อนต่างเพศ จึงก่อพฤติกรรมพยายามทำตนให้เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม ความรักของวัยรุ่นต่อเพศตรงข้ามจะเป็นไปอย่างรุนแรง หลงใหล ซึ่งอาจมีผลกระทบกระเทือนอย่างรุนแรงต่อชีวิตและอนาคต
5. ความอิจฉาริษยา : จะเกิดขึ้นเมื่อไม่สามารถเอาชนะคู่แข่ง ถูกแย่งชิงความรักหรือของหวงแหนไป อารมณ์ริษยาจะแสดงออกมาในรูปของความโกรธอย่างรุนแรง และไม่มีเหตุผล
6. ความอยากรู้ อยากเห็น : วัยรุ่นมักอยากเกิดความอยากรู้ อยากเห็นในสิ่งที่จะเกิดภายนอกหน้าหรือสิ่งที่ถูกปิดบัง โดยเฉพาะเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเพศตรงข้าม
7. ความสนใจ : วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพลังงานมาและมีความสนใจใคร่รู้ในสิ่งต่างๆ เช่น เครื่องยนต์กลไก กีฬา สุขภาพ อาชีพ เป็นต้น

ความสนใจและความต้องการของวัยรุ่น

ในวัยนี้ทั้งสองเพศเริ่มสนใจในวิชาชีพและประสงค์จะวางโครงการเพื่ออนาคตให้พึ่งตนเองได้และต้องการให้ถูกยอมรับว่าตนเสมือนผู้ใหญ่คนหนึ่ง ในช่วงใกล้สิ้นสุดของวัยนี้ จะ

เกิดความสนใจเป็นพิเศษในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และจะแสดงความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ในเรื่องการทำงานมากขึ้น

ความต้องการของวัยรุ่น

1. ต้องการเป็นตัวของตัวเอง และชื่นชอบตัวเองอย่างเช่นผู้ใหญ่ เชื่อว่าเป็นเครื่องหมายของความเป็นผู้ใหญ่

2. ต้องการให้ผู้อื่นชื่นชอบตนเอง ทำให้เด็กวัยรุ่นแสดงพฤติกรรมต่างๆในทางเด่นดังหรือดึงดูดผู้อื่นให้สนใจและชื่นชอบตนเอง

3. ต้องการชอบบุคคลอื่น ซึ่งเป็นพัฒนาการทางด้านสังคม ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมแสดงออกอย่างสนิทสนมในหมู่เพื่อน หรือเพศตรงข้าม

4. ต้องการเพื่อน เป็นความต้องการของวัยรุ่นให้ได้รับความอุ่นใจ มีเพื่อนซึ่งเข้าอกเข้าใจตนเอง เป็นผู้ที่สามารถเข้าใจซึ่งกันและกันได้

5. ต้องการคบเพื่อนต่างเพศ จึงมีการแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์นี้

6. ต้องการความงดงามทางร่างกาย เพื่อให้ผู้อื่นชื่นชม เกี่ยวกับรูปลักษณ์ตามเพศของตน คิดว่าความงามเป็นแรงจูงใจให้เข้ากลุ่มได้ง่าย หรือเป็นที่ยอมรับ ทั้งของสังคมและดึงดูดใจเพศตรงข้าม

7. ต้องการประพฤติดสมบทบาททางเพศของตน ผู้ที่มีความรู้สึกว่าคุณเองไม่สมบทบาททางเพศของตน จะรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับตนเอง และพยายามแก้ไขให้เป็นไปตามแบบที่ตนเองนิยม

2. ทฤษฎีและแนวคิดโครงสร้างและสภาพสังคมญี่ปุ่น

สุริชัย หวันแก้ว (2529) เขียนบทความในหนังสือเรื่อง “ญี่ปุ่นศึกษา” ในหัวข้อลักษณะเด่นบางประการของสังคมญี่ปุ่นไว้ดังนี้

1. สังคมญี่ปุ่นให้ความสำคัญแก่กลุ่มมาก สังคมตะวันตกมักนิยมให้ความสำคัญแก่คุณสมบัติของบุคคลในฐานะปัจเจกบุคคล ยิ่งไปกว่านั้นการรวมกลุ่มก็เน้นการมีส่วนร่วมทุกด้านโดยเฉพาะทางด้านอารมณ์ความรู้สึกร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม เช่น ในบริษัทหรือโรงงานที่เน้นระบบบริหารแบบครอบครัว
2. สังคมญี่ปุ่นเน้นการจัดอันดับสูงต่ำ ในกลุ่มก็เน้นความอาวุโส
3. การทำงานหนัก ความซื่อสัตย์ภักดีและการอุทิศตัวเพื่อกลุ่ม
4. ความรักในความสะอาด ความสุภาพและเกรงใจผู้อื่น

กะกุ ยามะกุจิ (2536) เขียนหนังสือเรื่อง “จึงบอกมาจากอาทิตย์อุทัย” พูดถึงหนุ่มสาวในสังคมญี่ปุ่นในยุคปัจจุบันว่าเป็นผลผลิตของสังคมเศรษฐกิจ เมื่อญี่ปุ่นได้รับการพัฒนาให้ทันสมัยมากขึ้น โครงสร้างครอบครัวก็เปลี่ยนไปจากครอบครัวขนาดใหญ่กลายเป็นครอบครัวเดี่ยวที่มีขนาดเล็ก ครอบครัวแบบนี้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจญี่ปุ่น เพราะพ่อสามารถทำงานนอกบ้านได้อย่างเต็มที่ ในขณะที่แม่สามารถเลี้ยงลูกได้อย่างใกล้ชิด เพราะเป็นแม่บ้านอย่างเดียว แต่ในเวลาเดียวกันระบบครอบครัวแบบนี้ได้ทำให้เกิดปัญหาใหม่ขึ้นมา

แม้ว่าดูไปแล้วหนุ่มสาวญี่ปุ่นในสมัยนี้แทบไม่ต้องเผชิญกับปัญหาอะไรเลย เพียงทำงาน part time ก็สามารถเก็บเงินซื้อรถหรือไปเที่ยวเมืองนอกได้แล้ว จริงๆแล้วหนุ่มสาวญี่ปุ่นรู้สึกโดดเดี่ยวมาก นักวิชาการญี่ปุ่นไม่น้อยกล่าวว่า หนุ่มสาวญี่ปุ่นเดี๋ยวนี้มีจิตใจประหลาดมาก สาเหตุก็คงเป็นเพราะคนญี่ปุ่นเติบโตมากับระบบการแข่งขันและถูกพ่อแม่อบรมสั่งสอนตั้งแต่เล็กๆให้ขยันเรียนเพื่อให้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ เพราะจะเป็นเครื่องสร้างฐานะในอนาคต นอกจากนี้ระบบการแข่งขันที่หนุ่มสาวญี่ปุ่นต้องเผชิญมาตั้งแต่เด็กๆ ทำให้เขารู้สึกเหินห่างและไม่สนใจปัญหาสังคม คนญี่ปุ่นขาดทักษะในการร่วมแก้ปัญหาด้วยกัน นักศึกษาญี่ปุ่นสมัยนี้ไม่สามารถสื่อสิ่งที่ตัวเองคิดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ จึงมักที่จะสร้างความสัมพันธ์แบบ “ห่างเหิน” เท่านั้น การระมัดระวังพฤติกรรมของตนไม่ให้ไปกระทบกระเทือนจิตใจผู้อื่นจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญในการคบเพื่อนเป็นอย่างมาก

โยเนะยามะ โทชิโนะโอะ (2536) เขียนบทความในหนังสือเรื่อง “กุญแจ 77 ดอก คู่อารยธรรมญี่ปุ่น” ถึงเรื่องเพศในญี่ปุ่นไว้ว่าเพศสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูกสาว แม่กับลูกชายหรือระหว่างพี่น้องเป็นสิ่งต้องห้ามมาตั้งแต่โบราณ ปัจจุบันกฎหมายแพ่งก็ห้ามการแต่งงานระหว่างญาติสนิท

แต่ลูกพี่ลูกน้องแต่งงานกันได้ ไม่มีการห้ามคนนามสกุลเดียวกันแต่งงานกันดังเช่นในจีนและเกาหลี เมื่อเทียบกับวัฒนธรรมในศาสนาคริสต์แล้ว การเปิดเผยเรื่องเพศสัมพันธ์แบบธรรมชาติไม่ได้มีข้อห้ามสำหรับคนญี่ปุ่น

การรักร่วมเพศก็ไม่ได้มีข้อห้ามเช่นกัน ในสังคมซาμουไรและในหมู่พระเนรก็มีธรรมเนียมการรักร่วมเพศ ตอนต้นสมัยเมจิ เรื่องเพศกลายเป็นเรื่องสกปรกถามกตัญญูช่อนปิดบัง มีการบังคับเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางเพศที่เคยมีมาแต่โบราณให้ทันสมัยขึ้น เพื่อให้ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ร่ำรวยและมีกำลังทหารเข้มแข็ง

นพพร สุวรรณพานิช (2537) เขียนหนังสือเรื่อง “มุมนูญี่ปุ่น” กล่าวถึงเลสเบียนในญี่ปุ่นไว้ว่า ข้อพิสูจน์การมีเลสเบียนในญี่ปุ่น เป็นของเล่นในยุคเก่า ที่ใช้ในการกระทำแก่กันหรือหญิงกระทำแก่หญิง ภาพเก่าๆจะเห็นหญิงเมกเลิฟกับหญิง ส่วนใหญ่เป็นภาพงดงามในเชิงศิลป์ ใครที่มีโอกาสไปเที่ยวตามพิพิธภัณฑ์ จะเห็นภาพเช่นนี้ไม่น้อยทีเดียว

ทุกวันนี้เลสเบียนญี่ปุ่น ออกนิตยสารของตนเองหลายฉบับ มีบาร์ที่รับเฉพาะผู้หญิงหากเป็นบาร์ของเกย์ก็รับเฉพาะผู้ชาย บาร์เลสเบียนบางแห่งตั้งชื่อที่รู้ว่ามันเป็นเลสเบียน เพราะตั้งเป็นภาษาอังกฤษว่า Space Dyke คำว่า dyke คือ เลสเบียน เป็นศัพท์แสลงภาษาอังกฤษ-อเมริกัน

เลสเบียนญี่ปุ่นอาจกล่าวหาญกว่าในบางประเทศ ได้จัดการประชุมเลสเบียนแห่งชาติครั้งแรกใน ค.ศ.1985 เรียกชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า The First International Lesbian Conference

แต่เลสเบียนทั่วไปก็ยังปกปิดเป็นความลับอยู่ ราวกับญี่ปุ่นนั้นไม่มีพฤติกรรมทำนองนี้ เกย์และเลสเบียนได้พิมพ์หนังสือออกมามาก พยายามอธิบายเพศของตนเองพอสมควร

นอกจากนี้ ได้มีผู้แปลงเพศเป็นหญิงโดยตรง จากที่เป็นเกย์มาก่อน แสลงญี่ปุ่นเรียกกันว่า แมว บางทีก็ยืมศัพท์จากละครคาบูกิเรียกกันว่า โอตาจิ แปลตรงตัวว่า เด็กส่งเนื้อ ในญี่ปุ่นเป็นเรื่องประหลาดที่เกย์ (โอคามะ) มีประวัติที่ละเอียดถี่ถ้วน ส่วนเลสเบียนแทบไม่มีประวัติเท่าใดนัก ศัพท์แสลงก็เป็นศัพท์ของเกย์เป็นส่วนใหญ่ ญี่ปุ่นไม่ทารุณต่อเกย์และเลสเบียน แบบกฎหมายตะวันตกในยุคเก่า แม้แต่สถานที่เที่ยวโสเภณี ก็มีเกย์ให้เรื่องแต่ไม่มีเลสเบียน เพราะผู้หญิงไม่คิดเที่ยวเช่นนี้

ทาดาชิ ฟุคุทาเคะ (2538) เขียนหนังสือเรื่อง “โครงสร้างสังคมญี่ปุ่น” กล่าวถึงโครงสร้างทางจิตสำนึกของคนญี่ปุ่นไว้ว่า ผู้ที่เกิดหลังสงครามมีประมาณครึ่งหนึ่งของประชากร แม้ลักษณะพื้นฐานของสังคมไม่เปลี่ยนแปลงไปก็ตาม แต่เมื่อคนรุ่นใหม่เกิดมาเรื่อยๆ การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่กำลังจะเกิดขึ้น

คนญี่ปุ่นแบ่งออกได้เป็น 3 รุ่น คือ ก่อนสงคราม ระหว่างสงคราม และหลังสงคราม คนญี่ปุ่นมีบุคลิกภาพทางสังคมที่สลับซับซ้อน จากช่วงผ่านของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ในขณะที่เดียวกับที่บุคลิกลักษณะตามประเพณีเดิมยังคงดำรงอยู่ คนญี่ปุ่นถูกสอนอย่างฝังหัวในเรื่องพันธะหน้าที่และภาพพจน์ แต่ในปัจจุบันถ้าแม้ว่าการอบรมเช่นนี้ยังได้รับการปฏิบัติอยู่ก็ตาม แต่ในระดับจิตสำนึกของคนญี่ปุ่นนั้น ได้ปฏิเสธความคิดนี้แล้ว คนญี่ปุ่นส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญต่อการร่วมกิจกรรมของครอบครัว ซึ่งเป็นลักษณะแบบครอบครัวนิยม ส่วนด้านการทำงานมากกว่าครึ่งเป็นผู้ที่ต้องการคบหาแบบทั่วด้านในที่ทำงาน ส่วนการคบหากับเพื่อนบ้านมีแนวโน้มไปสู่การคบหาเพียงบางส่วนเท่านั้น นั่นคือเป็นการแสดงถึงปรากฏการณ์การเสื่อมสลายของสังคมชนบท และการเพิ่มความสำคัญให้กับความสัมพันธ์ทางสังคมในที่ทำงานขึ้น สังคมที่ทำงานนี้จึงเป็นที่ที่คนญี่ปุ่นฝากชีวิตไว้ โดยทั่วไปแล้วคนญี่ปุ่นปัจจุบันมีชีวิตอยู่กับครอบครัวและที่ทำงาน ส่วนสังคมที่นอกเหนือจากนี้แล้วไม่ได้ให้ความสนใจเลย

สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น (2541) แปลหนังสือเรื่อง “กระจกส่องญี่ปุ่น” ในเรื่องเกี่ยวกับสังคมญี่ปุ่นไว้หลากหลายเรื่องโดยเรื่อง “พนักงานหญิงและการแบ่งแยกทางเพศ” และ “การฆ่าตัวตาย” มีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้ โดยทั่วไปแล้วพนักงานหญิง จะถูกแบ่งแยกออกจากพนักงานชายและลักษณะงานก็จะเป็นงานรองที่ช่วยเสริมงานของผู้ชายเสียเป็นส่วนใหญ่ ในระยะหลังได้มีเสียงวิจารณ์ว่าเป็นการแบ่งแยกทางเพศและมีการเคลื่อนไหวให้แก้ในจุดนี้มากขึ้น ในเดือนเมษายนปี ค.ศ. 1986 ได้มีการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยความเสมอภาคในโอกาสการจ้างงานของชายและหญิง ในความเป็นจริงแม้จะมีผู้หญิงจำนวนมากที่ลาออกจากงานหลังจากแต่งงานไม่กี่ปี แต่ผู้หญิงที่เลือกจะทำงานเป็น “career woman” ก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

ส่วนเรื่องการฆ่าตัวตาย ในญี่ปุ่น “การฆ่าตัวตาย เพื่อให้สิ่งอื่นดำรงอยู่ต่อไป” ถือว่าเป็นการกระทำเพื่อล้างบาปมิใช่การกระทำที่เป็นบาป ความคิดนี้ได้มาจากการตีความในพุทธศาสนาถึงเรื่อง

การละทิ้งโลกอัน โสมมเพื่อไปอยู่โลกที่ดีกว่า ซึ่งแตกต่างจากวัฒนธรรมของซีกโลกคริสต์ศาสนา
ที่ว่า การฆ่าตัวตายเป็นข้อห้ามหรือบาปอันยิ่งใหญ่

จากการทบทวนวรรณกรรมในส่วนของทฤษฎีจิตวิทยาวัยรุ่นทำให้ผู้วิจัยทราบแนวทางการศึกษาสถานะของหญิงวัยรุ่นหนุ่มสาวในปัจจุบันว่าต้องพิจารณาจากความกลัวและความวิตกกังวลรวมถึงพฤติกรรมให้ความสำคัญกับการมีเพื่อนและการมีความรักของวัยรุ่นเป็นอันดับแรก ดังเช่นแนวคิดของประมวญ ดิคคินสัน (2520) อุษณา เจริญไวย (2536) พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539) วีราพร วัชรพงศ์ชัย (2550) อีกทั้งวัยรุ่นจะมีปัญหาทางเพศซึ่งแบ่งได้สองประเด็นใหญ่ได้แก่ ความรุนแรงและรักร่วมเพศ ซึ่งประมวญ ดิคคินสัน (2520) เสนอว่าความรุนแรงมีต้นเหตุมาจากความรัก ส่วนอุษณา เจริญไวย (2536) กล่าวว่าความรุนแรงเกิดจากพฤติกรรมและค่านิยมของวัยรุ่นและวีราพร วัชรพงศ์ชัย (2550) อ้างถึงความรุนแรงของวัยรุ่นว่าเกิดมาจากอารมณ์อิจฉาริษยา ต้องการเอาชนะคู่แข่ง ส่วนการเกิดปัญหารักร่วมเพศ พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539) กล่าวว่าโดยรวมว่ามีสาเหตุมาจากทางบ้าน โรงเรียนและสังคม ซึ่งแนวคิดของอุษณา เจริญไวย (2536) ให้ความสำคัญในเรื่องความประทับใจในวัยเด็กและนพดล (2530) จะเน้นสาเหตุที่มาจากสภาพแวดล้อมโดยเฉพาะวัยรุ่นเพศเดียวกันที่มีความสนิทสนมและชื่นชมคุณลักษณะของเพศเดียวกัน

ส่วนทฤษฎีและแนวคิด โครงสร้างและสภาพสังคมหญิงวัยรุ่นพบว่าลักษณะเด่นของสังคมหญิงวัยรุ่นคือการให้ความสำคัญแก่กลุ่มมากหรือที่เรียกว่า ครอบครัวนิยม ซึ่งความคิดนี้ส่งอิทธิพลถึงลักษณะนิสัยของหญิงวัยรุ่น การเลือกคบเพื่อนและระบบการทำงาน เช่นแนวคิดของสุริชัย หวันแก้ว (2529) ทาดาชิ ฟุคุทาเคะ (2538) นอกจากนี้กะกุ ยามะกุจิ (2536) ได้กล่าวว่าหนุ่มสาวหญิงวัยรุ่นในปัจจุบันรู้สึกโดดเดี่ยวและจิตใจเปราะบางมาก อันเนื่องมาจากหญิงวัยรุ่นเติบโตมากับระบบการแข่งขัน คนหนุ่มสาวสมัยนี้จึงมักสร้างความสัมพันธ์แบบ “ห่างเหิน” เท่านั้น ส่วนประเด็นเรื่องเพศ สังคมหญิงวัยรุ่นมีการแบ่งแยกเพศอย่างชัดเจนคือให้ความสำคัญกับเพศชายมากกว่า เช่นแนวคิดที่ปรากฏในหนังสือที่แปลโดยสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น (2541) และยังคงพูดถึงประเด็นการฆ่าตัวตายไว้อย่างน่าสนใจว่าในหญิงวัยรุ่นการฆ่าตัวตาย เพื่อให้สิ่งอื่นดำรงอยู่ต่อไปถือว่าเป็นการกระทำเพื่อล้างบาป ไม่ใช่การกระทำที่เป็นบาป สุดท้ายการรักร่วมเพศในหญิงวัยรุ่น แม้ในประวัติศาสตร์จะมีการบันทึกถึง

การมีอยู่ของเพศที่สาม ทว่าสังคมก็ยังไม่ให้การยอมรับมาจวบจนปัจจุบัน และต่อให้มีเพศที่สามซึ่งมีความสามารถและสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศก็ตามการรักเพศเดียวกันก็เป็นเรื่องที่ต้องปิดบังไว้
อยู่ดี เช่นแนวคิดของโยเนะยามะ โทชิโนะโอะ (2536) นพพร สุวรรณพานิชย์ (2537)

ผลการศึกษา

สถานะของคนญี่ปุ่นวัยหนุ่มสาว ผ่านการถ่ายทอดของตัวละครหลักในละครเรื่อง “ลาสต์เฟรนด์”

ลาสต์เฟรนด์ เป็นละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นที่ออกอากาศทาง Fuji Television เนื้อเรื่องหลักได้ ตามชีวิตของ ไอตะ มิจิรุ ซึ่งเป็นผู้ช่วยพนักงานเสริมสวย เธอได้ย้ายกลับมาอยู่ที่โตเกียวหลังจากที่ ย้ายไปอยู่ที่บ้านเกิดนานถึง 4 ปี มิจิรุถูกรุ่นพี่ที่ทำงานรังแกสารพัด อีกทั้งแฟนหนุ่ม โออิกาว่า โชสุ เกะ ก็ได้ทำร้ายร่างกายเธออีก จนเธอได้มาพบเพื่อนสนิทสมัยเรียนมัธยมปลาย คิชิโมโตะ รุกะ นัก แข่งมอเตอร์ไซด์ที่มีความสามารถ รวมถึง มิสุชิม่า ทาเครุ ช่างแต่งหน้า และ ทาคิกาว่า เอรិ เพื่อน ร่วมบ้านของรุกะ จุดเริ่มต้นของมิตรภาพจึงได้ก่อกำเนิดขึ้น ณ บ้านสีขาวหลังอบอุ่น

บทความนี้ผู้วิจัยจะอ้างอิงข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบททางสังคม โดยนำแนวคิดต่างๆมาใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ แนวคิดโครงสร้างสภาพสังคมญี่ปุ่น ในแง่ของปัจจัยภายในและสังคม อีกส่วนหนึ่งคือ แนวคิดจิตวิทยาวัยรุ่น ที่ส่งผลต่อสถานะคนหนุ่มสาวญี่ปุ่นในปัจจุบันผ่านตัวละครหลักทั้ง 5 คน จากการทบทวนวรรณกรรมผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อในการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วนสำคัญ คือ 1. ความกลัวและความวิตกกังวล 2. การมีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง 3. ปัญหาทางเพศ มาใช้ในการตีความและวิเคราะห์การนำเสนอสถานะคนญี่ปุ่นวัยหนุ่มสาวของตัวละครหลักที่ปรากฏในละครโทรทัศน์เรื่อง “ลาสต์เฟรนด์”

1. ตัวละครไอตะ มิจิริ

ตัวแทนผู้หญิงที่ล้มเหลวเรื่องความรัก

1.1 บริบททางสังคม

ไอตะ มิจิริเติบโตมาในครอบครัวธรรมดาที่ไม่สมบูรณ์แบบ ด้วยความที่พ่อทิ้งเธอและแม่ไปตั้งแต่ยังเล็ก ส่งผลให้ฐานะทางการเงินของที่บ้านยากลำบากมาก ย้ายที่อยู่อาศัยบ่อยครั้งเพื่อหนีเจ้าหนี้ แม่ของเธอต้องผันตัวเองออกไปทำอาชีพผู้หญิงกลางคืน ส่วนตัวเธอเองนั้นคิดมาตลอดว่าตนเป็นภาระของแม่ ดังนั้นเมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก็หางานทำทันที จากปมด้อยในวัยเยาว์ที่เห็นภาพครอบครัวแตกแยก ความรุนแรงในครอบครัว และขาดความรักความเอาใจใส่จากพ่อแม่ ความใฝ่ฝันสูงสุดของ ไอตะ มิจิริ จึงกลายเป็นว่าต้องการคู่ชีวิตที่ดีพร้อมและสร้างครอบครัวอบอุ่นด้วยกัน ทุกครั้งที่เห็นความรักและกลมเกลียวของครอบครัวเพื่อนสนิทที่ทำให้เธอรู้สึกน้อยใจเสมอ

มิจรุ : “ตอนที่ฉันพบเขาครั้งแรก ฉันคิดว่าเราเหมือนกันมาก...เราทั้งคู่ ผ่านชีวิตที่โหดร้ายเหมือนกัน ที่บ้านนี้ทุกๆคนดีกับฉันมากยิ่งขึ้นทำให้ฉันรู้สึกสงสาร โขสุเกะ...ตอนนี้เขาคงต้องอยู่คนเดียว”

ทาเครุ : “ความโหดร้ายมันไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะกับพวกเธอหรอก จริงๆแล้วพอพูดถึงเรื่องความโดดเดี่ยว ทุกคนก็ต้องเจอเหมือนกัน”

มิจรุ : (สีหน้าประหลาดใจมาก) “...แต่ทุกคนก็ต่างกันไม่ใช่หรือ อย่างรุกะ ตอนที่แข่งรถครั้งก่อน ครอบครัวของเขาก็มากอยเชียร์ เห็นแล้วรู้สึกอบอุ่นมาก บางทีฉันก็รู้สึกอิจฉาเขาเหมือนกัน”

จากบทสนทนาข้างต้นยิ่งย้าชัดให้เห็นว่าไอคะ มิจรุ รู้สึกอ้างว้างโดดเดี่ยวมาตลอดถึงแม้ว่าจะอาศัยอยู่กับแม่ก็ตาม การดำเนินชีวิตของไอคะ มิจรุอยู่ในโลกแคบๆ จนวันหนึ่งไอคิว่า โขสุเกะ ก็ได้เดินเข้ามาในชีวิตเธอพร้อมหยิบยื่นสิ่งซึ่งเธอต้องการมาตลอดชีวิตซึ่งก็คือ “ความรัก” สิ่งนี้ทำให้เธอรู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่าและผู้ชายคนนี้เป็นสิ่งที่แสนล้ำค่าสำหรับเธอ เธอไม่เคยรับรู้ถึงปัญหาอื่นๆจากสังคมภายนอก นอกจากปัญหาในครอบครัวของเธอเอง ส่งผลให้เกิดการตีกรอบความคิดตัดสินใจว่าตนคือบุคคลที่โดดเดี่ยว ไม่มีความสุขและไม่เคยได้รับความรักจากใครเลยนอกจากคนรักของเธอเพียงผู้เดียว

1.2 ความกลัวและความวิตกกังวล

ไอคะ มิจรุ เป็นหญิงสาวที่มีความรู้สึกน้อยใจในโชคชะตาของตัวเองอยู่ตลอดเวลา รวมถึงขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ทั้งนี้เพราะไม่เคยได้รับความรักและการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัวตั้งแต่เด็ก เมื่อมีปัญหาที่ปรึกษาใครไม่ได้แม้กระทั่งผู้เป็นแม่ซึ่งเธอคิดว่าเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจเพียงคนเดียวของเธอ ความอ้างว้างจึงขยายเกาะกินไปทั่วภายในจิตใจ ความกลัวผลักดันให้เธอไขว่คว้าหาความรักและความอบอุ่นเพื่อมาลบล้างความอ่อนแอโดยไม่ใคร่ตรองให้คิดว่า สิ่งที่ได้รับนั้นใช่ความรักจริงหรือไม่ เมื่อเธอรู้สึกได้รับความรักเธอจึงยอมแลกทุกอย่างเพื่อไม่ให้เสียมันไป จะเห็นมุมมองความคิดของเธอได้อย่างชัดเจนจากบทสนทนาต่อไปนี้

มิจิรุ : “เวลาที่อยู่ด้วยกัน มันก็ต้องมีปากเสียงบ้าง แต่มันไม่ได้แย่อย่างที่เธอคิดหรอกนะ”

รุกะ : “เธอคิดแบบนี้จริงๆหรือ... พ่อของเธอเนอะ ดิคเหล้ามาก แล้วก็ทุบตีแม่ของเธออยู่บ่อยๆใช่ไหมล่ะ เธอก็น่าจะรู้นี่นา นิสัยแบบนี้ไม่ได้แก้กันง่ายๆเลยนะ”

มิจิรุ : “โซสุเกะไม่เหมือนกับพ่อฉันนะ” มิจิรุตอบกลับเสียงแข็ง “เธอไม่รู้อะไรเกี่ยวกับโซสุเกะเลยใช่ไหมล่ะ เธอเจอเขาแค่ครั้งเดียวตอนนั้น... เขาเป็นคนดีจริงๆนะ แล้วเขาก็ดูแลฉันเป็นอย่างดีด้วย”

รุกะ : “แต่มันไม่ใช่ นั่นไม่ใช่การดูแลเธออย่างดี”

มิจิรุ : “รุกะ...ที่ผ่านมานั้นไม่เคยได้รับความรักจากใครเลย...ทั้งจากพ่อหรือแม่แต่แม่ก็ตาม...แต่โซสุเกะ ฉันรู้สึกได้ถึงความรักจากเขา...โซสุเกะอาจทำอะไรเกินไปบ้าง แต่เขาจะคอยมองคุณอยู่เสมอ”

ทั้งที่เธอเคยเห็นพ่อทำร้ายร่างกายแม่ แต่เพราะกลัวจะเสียความรักไปเธอจึงมองข้ามสิ่งสำคัญนี้ไปอย่างหน้าตาเฉย ในครั้งแรกที่ถูกทารุณกรรมจากคนรัก แน่نونว่าเธอหวาดผวา กลัวและสับสนไปหมด ความรักครั้งนี้ที่เธอคิดว่าสวยงาม คนรักที่เธอคิดว่าอ่อนโยน ทุกอย่างกลับตาลปัตร แต่ด้วยความที่ไออะ มิจิรุ กลัวความอ้างว้างโดดเดี่ยวมากกว่า เพื่อสนองความต้องการของตน เพียงคนรักเอ่ยคำขอโทษ เธอจึงใจอ่อนอย่างง่ายดายพร้อมกับยกโทษให้เขาจนหมดสิ้น และเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่เขาทำร้ายเธออีก เรื่องราวก็จบลงในรูปแบบเดิมนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า

1.3 การมีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง

หากพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างไออะ มิจิรุ กับคนรอบข้างแล้วสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคนรัก คือความสัมพันธ์ระหว่างเธอและ *โออิกาวา โซสุเกะ* เธอจะคิดถึงความรู้สึกของคนรักมากกว่าความรู้สึกของตนเองเสมอ ความอ่อนแอของเธอทำให้คนรักสามารถบังคับเธอให้อยู่ในกรอบที่เขาวางไว้ จากการถูกออกคำสั่งให้ทำตามกฎเกณฑ์ของเขา เป็นสาเหตุหนึ่งของการกลัวความผิด เมื่อใดที่ถูกคนรักทารุณกรรมเธอจึงหลบหนีความจริงด้วยการโทษว่าเป็นความผิดของตัวเองทั้งหมด เพื่อจบปัญหาไว้ที่ตัวเอง และมักจะปกป้องคนรักเสมอ

หากมีใครต่อว่าเขาให้ได้ยิน ทั้งนี้เพราะเธอยอมให้คนรักเข้ามายึดครองโลกแคบๆของเธอทั้งใบ ดังเช่นบางประโยคต่อไปนี้ที่เธอได้ถ่ายทอดออกมา

(1) มิจิรุ : “อย่าไปว่าโซสุเกะแบบนั้นเลยนะ...โซสุเกะนะ เขาก็ไม่ได้อยากจะทำร้ายฉันหรอก ฉันคิดว่าเวลาที่เขาทำร้ายฉัน ตัวเขเองก็เจ็บมากเหมือนกัน...พวกเธอคงไม่เข้าใจหรอก”

(2) ทาเครุ : “เดี๋ยวก่อน... ตาของเธอไปโดนอะไรมา...”

มิจิรุ : “เขาให้เวลาฉันสองชั่วโมง ออกไปซื้อของมาทำอาหารเย็น แต่ฉันไปไม่ทัน ก่อนเขากลับมาบ้าน...เป็นความคิดของฉัน ฉันไม่ทันระวังเอง”

1.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ด้วยความที่ไอตะ มิจิรุ ย้ายที่อยู่อาศัยบ่อยทำให้เธอไม่ได้สร้างสัมพันธ์กับเพื่อนหลายคนนัก โชคดีที่ช่วงมัธยมปลายเธออาศัยอยู่โตเกียวจนจบการศึกษาจึงได้สนิทกับเพื่อนผู้หญิงซึ่งก็คือ คิชิโม โตะ รุกะ เธอให้ความสำคัญกับเพื่อนคนนี้มาก เนื่องจากช่วงที่เรียนด้วยกันมีเพียงรุกะที่คอยช่วยเหลือและอยู่ข้างกายเธอเสมอตอนมีปัญหา นอกจากรุกะแล้วเธอก็ไม่ได้ชวนหาเพื่อนใหม่อีก เพราะเธอคิดว่าความสัมพันธ์แบบเพื่อนไม่ได้มีส่วนช่วยเติมเต็มในสิ่งที่ต้องการ ทว่าหลังจากได้มีโอกาสมารู้จักกับเพื่อนใหม่ในบ้านแบบแบ่งเช่า (Share house) ทำให้เธอรู้ว่ามิตรภาพระหว่างเพื่อนนั้นมีคุณค่ามากเพียงใด จากการที่ทุกคนร่วมมือร่วมใจกันช่วยเหลือเธอให้รอดพ้นการคุกคามของคนรัก โดยเฉพาะ คิชิโม โตะ รุกะ และ มิสุชิม่า ทาเครุ ที่ยอมเสี่ยงชีวิตเพื่อปกป้องเธอ การกระทำของทุกคนในบ้านทำให้ไอตะ มิจิรุ เปลี่ยนมุมมองเกี่ยวกับเพื่อนเสียใหม่ เมื่ออยู่กับพวกเขา ความรู้สึกอ้างว้างก็ค่อยๆลดน้อยลง

1.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ไอศะ มิจิรุ ทำงานอยู่ที่ร้านเสริมสวย เธอไม่ผูกสัมพันธ์กับใครจนสนิทเป็นพิเศษ และให้ความเคารพผู้อื่นเป็นอย่างมาก ขอมแม่กระทั่งให้เขากลับแก๊งค์สาร์พัด เพื่อไม่ให้เกิดอุปสรรคในการทำงานมาขัดขวางความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน สะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกภาพทางสังคมของคณัฐปุ่นในด้านการงาน ที่มากกว่าครึ่งเป็นผู้ที่ต้องการคบหาแบบทั่วด้านในที่ทำงาน (ทาดาชิ ฟุคุทาเคะ, 2538)

1.4 ปัญหาทางเพศ

ไอศะ มิจิรุ ประสบปัญหาพฤติกรรมรุนแรงในเรื่องเพศจากคนรัก เธอทำลายตัวเองโดยการปล่อยตัวเองไปตามยถากรรม ขอมถูกทำร้ายร่างกาย อาจกล่าวได้ว่า เจ็บแล้วไม่จำ เนื่องจากเธอไม่เคยรักตนเองอย่างแท้จริง คิดว่าตนเองไม่มีความสำคัญมากพอ การที่ความคิดเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้นั้น ไม่พ้นการอบรมเลี้ยงดูและประสบการณ์ต่างๆที่ได้รับจากครอบครัวตั้งแต่สมัยเด็ก นอกจากนี้ ไอศะ มิจิรุ จะทารุณกรรมมิจิรุ แล้ว เขายังตามคุกคามและทำร้ายเพื่อนคนอื่นๆของเธอด้วย ดังนั้นหลังจากที่ตระหนักถึงความสำคัญของมิตรภาพระหว่างเพื่อนแล้ว เธอก็ต้องการรักษาสิ่งล้ำค่าเหล่านี้ไว้ ด้วยกลัวเสียมัน ไปถึงขนาดขอมเอาตัวเองเข้าแลกเพื่อความปลอดภัยของเพื่อนทุกคนที่เธอรัก

มิจิรุ : “โซสุเกะ...สัญญากับฉันอย่างหนึ่งได้ไหม...อย่าทำร้ายเพื่อนๆของฉันอีก รับปากสิ...
อย่าทำร้ายรุกะอีกเลย อย่าทำร้ายทาเครุอีกเลย ถ้าคุณสาบานว่าจะไม่ทำ ฉันจะอยู่ที่นี้กับโซสุเกะ ไม่
ว่ากี่ครั้งก็จะยอมคุณ...”

2. ตัวละครคิชิโมโตะ รุกะ

ตัวแทนของผู้ที่ต้องการการปลดปล่อย

2.1 บริบททางสังคม

ครอบครัวของ คิชิโมโตะ รุกะ ประกอบด้วยพ่อ แม่ และน้องชาย เธอเติบโตมาในสังคมที่เหมือนกับเด็กสาวทั่วไป ด้วยการแสดงออกว่าชอบอยู่คนเดียว ไม่ชอบเข้าสังคมทำให้เธอถูกมองว่ารักสันโดษและเป็นตัวของตัวเองเธอจึงมีเพื่อนไม่มากนัก แต่ความจริงแล้วเธอมีปัญหาในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ดังเห็นได้ชัดเจนจากบทพูดที่ตัดตอนมาต่อไปนี้

รุกะ : “มิจิรุ เธอเป็นคนพูดนี้กันว่าฉันชอบอยู่คนเดียว ไม่สูงลิ้งกับใคร มีจุดยืนของตัวเอง...
แต่มันไม่ใช่เลย ความจริงแล้ว ฉันไม่กล้าคุยกับใครต่างหาก...”

ด้วยความที่สนิทกับพ่อมากกว่า คิชิโมโตะ รุกะ จึงมีส่วนคล้ายผู้ชายหลายอย่าง ทั้งการเล่นสมััยเด็ก ที่มักจะเล่นโลดโผนกับเพื่อนผู้ชาย นอกจากนี้เพื่อความคล่องตัวเธอจึงชอบใส่กางเกงมาตั้งแต่เด็ก สิ่งเหล่านี้มีผลกับเธอมาจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าจะกลายเป็นผู้ใหญ่สุณิยมในการแต่งกายก็ไม่เปลี่ยนแปลง จากรูปลักษณ์ภายนอกที่มักจะสวมใส่แต่เสื้อผ้าที่ทะมัดทะแมงทำให้คนรอบข้างมองว่าเธอแข็งกระด้าง ไม่มีความอ่อนหวาน และถูกเรียกว่าทอมบอยอยู่บ่อยครั้ง อีกทั้งยังประกอบอาชีพนักแข่งมอเตอร์ไซค์ที่เธอรัก จึงทำให้ดูเหมือนว่าเธอต้องการปิดกั้นตัวเองจากเพศ

ตรงข้าม ไม่สนใจเรื่องความรักของคนหนุ่มสาว แม้ไม่ได้อาศัยอยู่กับครอบครัวด้วยเรื่องงานและมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเป็นตัวของตัวเองอย่างชัดเจน ถึงจะสร้างความเป็นห่วงให้กับพ่อแม่บ้างในบางที แต่เธอยังได้รับความไว้วางใจและเชื่อใจจากคนในครอบครัวว่าเธอสามารถเอาตัวรอดได้ โดยไม่มีใครจุกคิดเลยว่าความเข้มแข็งที่ คิชิโมโตะ รุกะ แสดงออกมานั้นเพียงเพื่อต้องการปกปิดความอ่อนแอที่สะสมอยู่ในหัวใจตลอดมาด้วยปัญหาเรื่องเพศ

2.2 ความกลัวและความวิตกกังวล

จากเนื้อหาในละคร คิชิโมโตะ รุกะ แสดงออกถึงความกลัวเรื่องเพศอย่างชัดเจน เธอรู้สึกว่าตัวเองมีความผิดปกติทางเพศ และต้องปกปิดสิ่งที่เป็นอยู่นี้ไว้ นอกจากนี้การที่ต้องปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหลังจากที่ย้ายมาอาศัยอยู่บ้านแบบแบ่งเช่า (Share house) ได้สร้างความกังวลกลัวความลับของตนจะเปิดเผย กลัวไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมทำให้ต้องคอยระมัดระวังพฤติกรรมของตน (วีราพร วัชรพงษ์ชัย, 2550) โดยเฉพาะกับเพื่อนสนิท ไอเคะ มิจิรุ ที่เธอแอบรักมานาน แต่ด้วยความรักที่ผิดแปลกไปจากกฎเกณฑ์ซึ่งสังคมเป็นตัวกำหนดจึงต้องปิดบังความรู้สึกนี้ไว้ ถ้าพูดของเธอในบางตอนต่อไปนี่ยิ่งแสดงให้เห็นถึงความหวาดกลัวข้างต้นได้อย่างชัดเจน

(1) รุกะ : “มิจิรุ เธอคงไม่รู้สินะ การที่ฉันได้พบเธอหลังจากสี่ปีที่ไม่ได้เจอกันเลย ฉันดีใจมากขนาดไหน ที่ผ่านมา ฉันคิดถึงเธอมาและอยากเจอเธอมากเท่าไร...แต่แล้ว ไม่รู้ทำไมฉันถึงกลัวที่จะพบเธออีก...”

(2) รูกะ : “...ฉันสร้างกำแพงในใจตัวเอง แล้วใครก็เข้ามาไม่ได้ เหตุผลที่ทำแบบนี้ก็คือ ถ้ามีใครรู้ตัวตนที่แท้จริงของฉันเข้า ฉันกลัวว่าจะถูกรังเกียจ...”

นอกจากนี้เธอยังกลัวสัมผัสจากเพศตรงข้ามอีกด้วย จากการศึกษาที่จิตใจต่อต้านและมีมุมมองต่อเพศนี้เป็นเพียงเพื่อนมาโดยตลอด ในบางตอนของละครเมื่อถูกรุ่นพี่ผู้ชายที่รู้จักกันมานานล่วงเกิน เธอเกิดความรู้สึกสับสน หวาดกลัว อ่อนแอจนไม่กล้าทำอะไร ความเข้มแข็งสลายหายไปโดยที่เจ้าตัวก็มีอาการหาสาเหตุได้ ความมีสติเท่านั้นที่ผลักดันให้เธอแสดงปฏิกิริยาต่อต้านออกมาในที่สุด

2.3 การมีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง

หากพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง คิชิโมโตะ รูกะ กับคนรอบข้างแล้วสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

2.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน คือความสัมพันธ์ระหว่าง คิชิโมโตะ รูกะ กับ ทุกคนที่อยู่ในบ้านแบ่งเช่า (share house) ซึ่งเป็นการคบหากันเหมือนกับลักษณะของวัยรุ่นญี่ปุ่นโดยแท้จริง คนญี่ปุ่นสมัยนี้ไม่สามารถสื่อสิ่งที่ตัวเองคิดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ จึงมักจะสร้างความสัมพันธ์แบบ “ห่างเหิน” เท่านั้น (กะกุ ยามะกุจิ, 2536)

หลายฉากในละครนำเสนอการดำเนินชีวิตภายในบ้านที่ คิชิโมโตะ รูกะ และทุกคนทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ดูโทรทัศน์ เล่นเกม และรับประทานอาหาร ส่วนฉากที่เธอเล่าถึงปัญหาชีวิต

หรือเรื่องส่วนตัวให้เพื่อนฟังนั้น แทบไม่มี กล่าวคือเป็นการเว้นระยะห่างโดยใช้วิธีสร้างกำแพงขึ้นมาดีกว่าได้ ทว่าลักษณะนิสัยตัวละครของ มิสุชิม่า ทาเครุ ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างมาก เขาสามารถทำลายกำแพงในหัวใจเธอได้ที่ละน้อยและกลายเป็นคนที่ คิชิโมโตะ รุกะ ไว้วางใจมากที่สุด จากที่ไม่เคยเปิดเผยเรื่องราวในใจกับผู้ใดเลย มิสุชิม่า ทาเครุ กลายเป็นคนแรกและคนเดียวที่เธอ มักจะนึกถึงและต้องการให้เขาอยู่เคียงข้างเสมอยามมีปัญหา เห็นได้ชัดจากบทสนทนาในบางตอน ดังต่อไปนี้

- (1) รุกะ : “...ไม่รู้เหมือนกันว่า ทำไมถึงรู้สึกอ่อนใจเวลาอยู่กับนาย ฉันรู้สึกเป็นตัวของตัวเอง...”
- (2) รุกะ : “ฉันมีความลับที่บอกใครไม่ได้ แต่ฉันอยากบอกมันกับทาเครุ ช่วยรับฟังหน่อยนะ”

2.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว คิชิโมโตะ รุกะ สนิทสนมกับคนในครอบครัวมาก จะเห็นได้จากการแข่งมอเตอร์ไซค์วิบากนั้นเป็นอาชีพที่ค่อนข้างอันตราย แต่ครอบครัวของเธอก็เข้าใจและให้การสนับสนุนอย่างดีมาโดยตลอด ทุกครั้งที่มีการแข่งขัน พ่อแม่และน้องชายจะพร้อมใจกันเดินทางมาให้กำลังใจถึงขอบสนาม โดยพ่อของเธอนั้นคือผู้ที่เข้าใจและเข้าใจการตัดสินใจของเธอมากที่สุด ด้วยความที่สนิทกับพ่อมาตั้งแต่เด็กอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เธอมีพฤติกรรมแบบทอมบอย จากการวางตัวและมีพ่อเป็นต้นแบบ (พรพิมล เจียมนาครินทร์, 2539)

จากที่กล่าวมา คิชิโมโตะ รุกะ จึงห่วงใยความรู้สึกของพ่อมากที่สุด เธอพยายามปกปิดเรื่องความผิดปกติทางเพศเอาไว้ ด้วยกังวลว่าคนที่รักเธอจะผิดหวังและหมดศรัทธาในตัวเธอ แต่สุดท้ายแล้วเธอก็ต้องเผชิญกับความเป็นจริง ถึงวันที่สังคมรอบข้างกดดันให้เธอต้องสารภาพ หลังจบการ

สนทนาที่ตึงเครียดน้ำตาที่กลั่นไว้ก็พรุ้งพรูออกมาไม่ขาดสาย เมื่อคำตอบของพ่อที่เธอได้ยินสามารถลบล้างความกังวลที่มีมาตลอดชีวิตของเธอจนหมดสิ้น

รุกะ : “...หนูขอโทษนะคะ หนูแค่อยากให้อ่านเข้าใจ ว่านี่คือตัวตนของหนู”

พ่อ : “พ่อเข้าใจ ยังไงลูกก็ยังมีพ่อนะ นี่เป็นสิ่งที่พ่อจะทำได้”

2.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน คือ ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่ที่เป็นโค้ชและเพื่อนนักแข่งด้วยกันในสนามฝึกซ้อม จากละครจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า คิชิโมโตะ รุกะ ไม่มีปฏิสัมพันธ์ใดๆกับเพื่อนนักแข่งคนอื่นเลย แม้กระทั่งโค้ชที่เธอกับเขาสื่อสารกันแทบจะนับคำได้

2.4 ปัญหาทางเพศ

อาจกล่าวได้ว่าในละครเรื่องนี้ คิชิโมโตะ รุกะ เป็นตัวแทนถ่ายทอดสภาวะปัญหาทางเพศของวัยรุ่นญี่ปุ่นบางกลุ่มได้อย่างสมจริงและชัดเจน จากการแสดงออกผ่านทางสีหน้าและแววตาโดยไร้ซึ่งคำพูดเมื่อก้มลงมองตัวเอง เพียงเท่านั้นก็สามารถปลดปล่อยความอึดอัดทรมาน ความสับสนและความอ่อนแอภายในจิตใจของเธอส่งมาถึงผู้ชม นอกจากนี้คำพูดของตัวละครในหลายฉากยังแสดงออกอย่างชัดเจนว่าเกลียดการแบ่งแยกเพศ ตัวอย่างคำพูดจากฉากที่ถูก *มิสุชิม่า ทาเครุ* ถามถึงสาเหตุที่มาแข่งมอเตอร์ไซค์วิบาก

รุกะ : “...ตอนที่มอเตอร์ไซค์ลอยค้างอยู่ในอากาศ มันเหมือนกับหยุดเวลาเอาไว้ ในวินาทีนั้น ทั้งเสียงเชียร์ ทั้งคนดู คู่แข่ง สนามแข่ง หรือแม้แต่ตัวฉัน ทุกอย่างหายไป...ไม่มีผู้หญิงหรือผู้ชายอีกต่อไป ฉันกลายเป็นวัตถุชิ้นหนึ่งที่ลอยค้างอยู่กลางอากาศ...มันทำให้ฉันรู้สึกดีมาก...”

รวมถึงความมุ่งมั่นของตัวละครที่ต้องการหลุดพ้นจากความทรมานนี้ด้วยการผ่าตัดแปลงเพศ ละครมีการลำดับขั้นตอน โดยเริ่มจากการศึกษาด้านศัลยกรรมผ่านอินเทอร์เน็ตด้วยตนเอง ต่อมาก็เข้ารับการรักษาที่จิตแพทย์ ทำให้ผู้ชมสามารถเข้าถึงหลักจิตวิทยาทางด้านนี้ไปพร้อมกันกับตัวละคร

แพทย์ : “ทำไมคุณถึงคิดว่าตัวเองมีความผิดปกติทางเพศล่ะ”

รุกะ : “ฉันเกลียดร่างกายของตัวเอง...ตั้งแต่เด็กแล้วฉันไม่ชอบใส่เสื้อผ้าของผู้หญิง มันน่ารำคาญมาก แต่ก็ไม่มีทางเลือก สมัยที่อยู่โรงเรียนอนุบาล ฉันไม่ชอบกระโปรงก็เลยใส่กางเกงไว้ข้างในตลอด”

แพทย์ : “ยังมีผลมาจนถึงตอนนี้ด้วยหรือเปล่าครับ”

รุกะ : “ใช่ค่ะ...ฉันไม่ค่อยอยากมองหน้าอกตัวเอง เวลาอาบน้ำฉันจะมอมเลยมันไป”

แพทย์ : “เคยปรึกษาแฟนหรือคนที่เคยชอบดูหรือยังครับ แล้วเคยคบผู้ชายหรือเปล่าครับ”

รุกะ : “ฉันรู้สึกเป็นแค่เพื่อนเฉยๆค่ะ ไม่เคยมีความรู้สึกพิเศษอะไรกับพวกเขาเลย”

แพทย์ : “เรื่องอะไรที่คุณคิดว่ามันเจ็บปวดที่สุดครับ”

รุกะ : “ที่ฉันต้องปิดบังตัวเองกับคนใกล้ตัว ไม่สามารถแสดงตัวตนที่แท้จริงให้พวกเขาเห็น แม้แต่คนที่ฉันชอบหรือคนในครอบครัวที่ฉันแค้น...นี่แหละคือเรื่องที่เจ็บปวด บางครั้งมันก็ยากเกินทนไหว...”

การเบี่ยงเบนทางเพศนั้นมีหลายสาเหตุ ในกรณีของ คิชิโมโตะ รุกะ นั้นสาเหตุหลักมาจากทางบ้าน กล่าวคือความติดพันกันระหว่างพ่อและลูกสาวที่ส่งผลมาถึงการเลี้ยงดู สาเหตุรองลงมาก็คือความรู้สึกประทับใจและชอบพอเพื่อนผู้หญิงที่โรงเรียน จึงได้ไปไหนมาไหนด้วยกันจนสนิทสนม แต่ก็รู้สึกที่ต้องปิดบังความลับนี้จากสังคมไปจนตาย ทั้งนี้เนื่องจากสังคมไม่ยอมรับ และถือว่าเป็นพฤติกรรมน่ารังเกียจ ด้วยเหตุนี้ผู้ที่รักเพศเดียวกันจึงมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตัวเอง (นพดล, 2530)

3. ตัวละครโออิกาวา โซสุเกะ

ตัวแทนของความความขัดแย้งตัวเองที่แสดงออกมาในรูปของความรุนแรง

3.1 บริบททางสังคม

โออิกาวา โซสุเกะเติบโตขึ้นท่ามกลางครอบครัวที่มีปัญหา พ่อกับแม่เลิกกันตั้งแต่เขายังเล็ก จากนั้นไม่นานแม่ก็หนีไปแต่งงานกับผู้ชายคนใหม่ เขาใช้ชีวิตลำพังอยู่ในบ้านระยะหนึ่ง โดยที่ไม่รู้ว่าถูกทิ้ง สุดท้ายต้องระหกระเหินไปอาศัยอยู่ตามบ้านต่างๆของญาติ ด้วยความที่ต้องไปอาศัยคนอื่นตั้งแต่เด็ก จึงถูกสังคมหล่อหลอมกลายเป็นคนสองบุคลิก คือสภาพเรียบร้อยกับนิยมความรุนแรง หลังจากจบการศึกษาโซสุเกะเข้าทำงานที่สำนักงานสวัสดิการสังคม ยิ่งเสริมให้ภาพลักษณ์ของเขาน่าเชื่อถือ อ่อนโยน และรักเด็ก ซ่อนอีกบุคลิกหนึ่งไว้อย่างมิดชิด เห็นได้ชัดเจนจากคำพูดของ ไอคะ มิจิรุ (คนรัก) ในตอนที่เธอยังไม่เห็นอีกบุคลิกหนึ่งของโซสุเกะก็ได้พูดถึงเขาอย่างชื่นชม

แม่ : “... จะออกไปอยู่กับผู้ชายละสิ เขาเป็นใครล่ะ”

มิจิรุ : “เขาชื่อโออิกาวา โซสุเกะ ไว้หนูจะพามาให้แม่รู้จัก เขาทำงานเกี่ยวกับด้านสิทธิของเด็ก เขาเป็นคนขยัน ทำงานเก่งค่ะ”

นอกจากนี้ตัวละคร โออิกาวา โซสุเกะ ยังเป็นตัวแทนของการถ่ายทอดมุมมองในการฆ่าตัวตายของสังคมญี่ปุ่นได้อย่างชัดเจน เห็นได้ชัดเจนจากจดหมายลาที่เขียนถึง ไอคะ มิจิรุ ในตอนจบของละคร โดยเขาสำนึกผิดและหาทางออกด้วยวิธีการฆ่าตัวตาย ซึ่งข้อความบางส่วนในจดหมายมีดังนี้

“มิจิรุ...ลาก่อนนะ คุณเป็นอิสระแล้ว トラバใจที่ผมยังอยู่ ผมคงไม่ปล่อยคุณไป ดังนั้นทางเดียวที่คุณจะได้รับการปลดปล่อย คือหยุดลมหายใจของผมซะ”

3.2 ความกลัวและความวิตกกังวล

โออิคาว่า โซสุเกะ ถูกพ่อแม่ทิ้งตั้งแต่เด็ก ทั้งยังต้องย้ายที่อยู่บ่อยเนื่องจากญาติพี่น้องไม่สะดวกในการรับเลี้ยงเขามากนัก การเติบโตมาในสภาพแวดล้อมแบบนี้ส่งผลให้เขารู้สึกว่าชีวิตไร้ความหมาย ความผิดปกติทางสภาพจิตใจนี้เป็นส่วนสำคัญต่อพฤติกรรมที่เขาแสดงออกมาว่าเป็นคนสุขภาพเรื้อบร่อย

วัยรุ่นประเภทนี้จะทำตามกฎเกณฑ์ แต่ถ้าพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้ว คนที่ทำตามกฎเกณฑ์ตลอดเวลา จะมีความอีศอัดใจ ความโกรธ ความเกลียด ผงงซ่อนเร้น ถ้าถึงจุดระเบิด อาจมีปัญหาเกิดขึ้นในรูปแบบต่างๆ (อุษณา เจริญไวย, 2536) ดังเช่น โออิคาว่า โซสุเกะที่ชอบใช้ความรุนแรงกับคนรัก เมื่อรู้สึกไม่พอใจในการกระทำของเธอ ความกลัวและวิตกกังวลของเขาไม่ต่างจาก *ไอตะ มิจิรุ* มากนัก กล่าวคือกลัวสูญเสียคนรักไป เขาจึงทำทุกวิธีเพื่อเก็บ *ไอตะ มิจิรุ* ไว้เพียงผู้เดียว ถึงแม้ว่าจะเป็นการกระทำที่เห็นแก่ตัว คุกคามผู้อื่น หรือผิดบาปเพียงใดเขาก็ไม่สนใจ ภายหลังจากที่คนรักหนีออกมาอยู่กับเพื่อนนั้น โซสุเกะรู้สึกเหมือนถูกแย่งชิงความรักไป อารมณ์อิจฉาริษาได้แสดงออกมาในรูปของความโกรธอย่างรุนแรงและไร้เหตุผล เห็นได้ชัดเจนจากฉากในละครที่เขาทำร้ายร่างกาย *มิสุชิม่า ทาเครุ* จนบาดเจ็บสาหัส และรังควาน *กิโมโตะ รุกะ* ด้วยการประจานเธอต่อหน้าสาธารณชนว่าเป็นพวกผิดเพศโดยใช้วาจาหยาบคาย

3.3 การมีปฏิสัมพันธ์กับครอบครัว

จากบทบาทในละครแสดงให้เห็นว่า โออิคาว่า โซสุเกะไม่มีเพื่อน ในที่ทำงานก็คบแบบทั่ว ด้านตามหน้าที่เท่านั้น ความสัมพันธ์ที่เห็นได้ชัดเจนจึงมีเพียงแต่ความสัมพันธ์ระหว่างคนรัก คือ ความสัมพันธ์ระหว่างเขาและ *ไอคะ มิจิรุ* เขามักบังคับกะเกณฑ์ให้เธอทำในสิ่งที่ต้องการเสมอ เช่น ห้ามกลับบ้านดึก ห้ามตัดผมให้ลูกค้าผู้ชาย ห้ามติดต่อกับเพื่อน เป็นต้น เมื่อคนรักทำผิดจาก กฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้เขาก็จะใช้กำลังตบตีเธอทันที ยิ่งคนรักไร้ทางต่อสู้ ยินยอมให้เขาทำร้ายเขายิ่งได้ใจ และคิดว่าการกระทำเช่นนี้สามารถดึงรั้งคนรักไว้ไม่ให้ไปไหนได้ เนื่องจากโออิคาว่า โซสุเกะนั้น ถูกพ่อแม่ทิ้งตั้งแต่เด็ก จึงต้องการใครสักคนที่จะเข้ามาเติมเต็มความอบอุ่นที่ขาดหายไป จนได้มา คบหาคู่ใจกับ *ไอคะ มิจิรุ* เขาปรารถนาให้เธออยู่เคียงข้างกันไปตลอดชีวิตและคิดว่าตนนั้นเป็น เจ้าของชีวิตเธอตั้งแต่วันที่หญิงสาวตกลงย้ายมาอยู่ด้วย

3.4 ปัญหาทางเพศ

ในละครเรื่องนี้ โออิคาว่า โซสุเกะ เปรียบเสมือนตัวแทนของความรุนแรงเรื่องเพศที่เกิดขึ้นกับคนหนุ่มสาวในสังคมญี่ปุ่นได้อย่างชัดเจน

ถ้ามองลึกถึงสาเหตุอันแท้จริงแล้ว ความกดดันทางอื่น อาจทำให้คนมีพฤติกรรมรุนแรงในเรื่องเพศ ถ้าจะค้นหาสาเหตุที่แท้จริงก็ต้องมาลงอยู่ที่ ความรัก (ประมวญ ดิฉินสัน, 2520)

โออิคาว่า โซสุเกะ มีความต้องการในเรื่องของความรักในฐานะเป็นผู้รับเพียงฝ่ายเดียว เนื่องจากไม่เคยรักตนเองมาก่อนและไม่รู้จักความหมายของความรัก จึงไม่สามารถให้ความรักที่แท้จริงแก่ผู้อื่นได้ก่อให้เกิดความหวาดระแวง วิดกกังวลว่าคนรักจะไม่เป็นดังที่หวังและกลัวสูญเสียคนที่ตนรักไปเหมือนกับที่เคยเสียแม่ไปในสมัยเด็ก เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ตนคิดว่าเสี่ยงต่อการเสียคนรักไป จึงควบคุมอารมณ์โกรธหรือโมโหไม่ได้ อีกทั้งพฤติกรรมยังแสดงออกมาในรูปแบบของความก้าวร้าวการขู่และทำร้ายร่างกาย โดยเจ้าตัวเห็นเป็นเพียงการตักเตือนกันเท่านั้น ไม่ได้รู้สึกสำนึกผิดแต่อย่างใด หลังจากคลายความโกรธหรือโมโหลงก็ปฏิบัติตัวเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ทว่าพฤติกรรมผิดปกติเช่นนี้ได้สร้างความหวาดกลัวให้กับคนรักเสียแล้ว

โออิคาว่า โซสุเกะทำร้ายร่างกาย มิสุชิม่า ทาเครุ จนบาดเจ็บสาหัส

นอกจาก ไอตะ มิจิรุ (คนรัก) แล้ว โออิคาว่า โซสุเกะ ยังทำร้ายร่างกายคนที่เขาคิดว่ามีส่วนเกี่ยวข้องในการทำให้คนรักบอเลิกกับเขาอีกด้วย ซึ่งได้แก่ คิชิโมโตะ รุกะ เธอถูกเขาประจานด้วยถ้อยคำหยาบคายทั้งในที่ทำงานและที่บ้าน ซึ่งข้อความเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับความคิดปกติทางเพศที่เธอปิดบังไว้ อีกทั้งเขายังทำร้ายร่างกายและล่วงละเมิดทางเพศเธออีกด้วย ส่วนมิสุชิม่า ทาเครุ ถูกเขาใช้ไม้กระหน่ำฟาดไม่ยั้งจนบาดเจ็บสาหัส สร้างความเสียหายในหน้าที่การงานของทาเครุเป็นอย่างมาก หลังจากที่เกิดเรื่องราวเช่นนี้ขึ้นยิ่งทำให้เขารู้ว่า ไอตะ มิจิรุ เปลี่ยนไปแล้ว เธอรักและให้ความสำคัญกับเพื่อนมากกว่าเขาจากคำพูดที่ว่า

มิจิรุ : “...อย่าทำร้ายรุกะอีกเลย อย่าทำร้ายทาเครุอีกเลย ถ้าคุณสาบานว่าจะไม่ทำ ฉันจะอยู่ที่นี้กับโซสุเกะ ไม่ว่ากี่ครั้งก็จะยอมคุณ...”

4. ตัวละครมิสุชิม่า ทาเครุ

ตัวแทนของความทรมานที่เป็นผลพวงมาจากเรื่องราวในอดีต

4.1 บริบททางสังคม

ในสมัยเด็ก มิสุชิม่า ทาเครุ สนุกกับพี่สาวซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องมาก ทั้งคู่ไปไหนมาไหนและเล่นด้วยกันตลอด จนกระทั่งพี่สาววัยแรกเริ่มสร้างบาดแผลขึ้นในจิตใจของเขา จากการบังคับของพี่สาวซึ่งให้ทาเครุในวัยเพียง 7 ปี ร่วมเพศกับตน จากนั้นทาเครุก็ตีตัวออกห่างจากพี่สาวตลอดมา รอยแผลนี้มีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตของเขาเป็นอย่างมาก การกระทำในครั้งนั้นได้สร้างประสบการณ์อันเลวร้ายให้แก่ทาเครุ จนก่อให้เกิดเกราะป้องกันในเรื่องของความรัก เขากลายเป็นคนที่ขาดกับการมีสัมพันธ์เชิงชู้สาวกับเพศหญิง และผลักดันตัวเองเข้าทำงานในวงการบันเทิงเพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้เป็นผู้ชายอ่อนหวาน ขอมลูกเรียกว่า “เกย์” ทั้งที่ไม่ได้เป็น แต่เนื่องด้วยรูปลักษณ์ภายนอกที่หล่อเหลาและมีเสน่ห์ทำให้มีนางแบบหลายคนเข้าหาเขาอยู่ดี

การทำงานเป็นช่างเสริมสวยในวงการบันเทิงและทำงานพิเศษในบาร์เหล้าตอนกลางคืน ทำให้ มิสุชิม่า ทาเครุ รู้จักการใช้ชีวิตและการเอาตัวรอดในสังคมได้เป็นอย่างดี เขาใช้ชีวิตด้วยความระมัดระวังด้วยกลัวเกิดเหตุการณ์ซ้ำรอย อีกทั้งยังปิดกั้นตัวเองออกจากความรักและการมีเพศสัมพันธ์ เพราะความกลัวจากอดีตที่ยังคงตามหลอกหลอนเขามาถึงปัจจุบัน เห็นได้ชัดเจนจากฉากนั่งดูทีวีร่วมกับเพื่อนในบ้าน จนถึงฉากความรักของตัวละครทาเครุมีท่าทางหวาดกลัวอย่างเห็นได้ชัดและนึกถึงเหตุการณ์ในอดีตขึ้นมาในทันที เขาทนดูต่อไปไม่ไหวถึงขนาดที่ต้องลุกออกไปข้างนอกกลางคืน

4.2 ความกลัวและความวิตกกังวล

หากพิจารณาแล้ว มิสุชิม่า ทาเครุ มีความกลัวและวิตกกังวลที่เห็นได้ชัดเจนเพียงเรื่องเดียวได้แก่ กลัวการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง เนื่องจากประสบการณ์เลวร้ายที่พบเจอในวัยเด็ก โดยมีพี่สาวซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องกันเป็นผู้สร้างรอยแผลนั้นขึ้นมาในจิตใจเขา รอยแผลที่ทาเครุต้องชอนเป็นความลับตลอดชีวิต การถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรก่อให้เกิดผลกระทบร้ายแรงเกินกว่าพี่สาวของทาเครุจะคาดเดาได้ ร่องรอยจากการกระทำในอดีตมีผลต่อเนื่องถึงปัจจุบัน เขาไม่สามารถพูดคุยเรื่องเพศสัมพันธ์กับใครได้ หรือแม้แต่ฉากรักในภาพยนตร์และสื่อต่างๆก็ไม่สามารถ

ดูได้เช่นกัน เพราะเพียงแค่อคิดเรื่องเหล่านี้ ภาพความทรงจำในอดีตก็จะตามมาหลอกหลอนเขาทันที เห็นได้ชัดเจนจากบางฉากในละครที่ *ทาคิกว่า เอิริ* มีอาการเมาสุราและขี้ข่วนเขาเมื่ออยู่กับเพียง ลำพัง พอเธอคืนเขาเข้ามาจูบ ทาเครุก็แสดงอาการรณลาน รู้สึกอึดอัดขึ้นมาทันที ในขณะที่เธอค่อยๆ ปลดกระดุมเสื้อ เขาก็เกิดอาการคลื่นไส้และผลัดเธอออกอย่างแรง ทั้งที่เอริเป็นหญิงสาวสวยแต่ก็ไม่สามารถดึงความสนใจจากทาเครุได้

นอกจากนี้ยังมีผลพวงอีกอย่างที่ตามมา ได้แก่ มิสุชิม่า ทาเครุ กลายเป็น “ผู้ชายกินพีช” (Soushokukei-danshi) หมายถึง ผู้ชายที่มีพื้นฐานนิสัยเป็นคนสุภาพและจิตใจอ่อนโยน ไม่สนใจเรื่องความรัก เก่งในเรื่องงานบ้านงานเรือน รวมถึงสนใจดูแลรูปลักษณ์ตนเองให้ดูดีอยู่เสมอ

4.3 การมีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง

หากพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง มิสุชิม่า ทาเครุกับคนรอบข้างแล้วที่เห็นได้ชัดเจนมีเพียงความสัมพันธ์ระหว่างพี่สาวและความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเท่านั้น สำหรับพี่สาวนั้น ด้วยความกลัวและอึดอัดใจ ทาเครุจึงพยายามหนีเธอตลอดมา โดยเฉพาะการตัดสินใจย้ายออกจากบ้านเดิมที่พี่สาวรู้จักที่อยู่และเบอร์โทรศัพท์ ทำให้รู้ว่าเขาต้องการตัดขาดการติดต่อจากเธอ

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน คือ ความสัมพันธ์ระหว่าง มิสุชิม่า ทาเครุ กับ ทุกคนที่อยู่ในบ้านแบ่งเช่า (Share house) ด้วยความที่ *ทาคิกว่า เอิริ* มาดื่มเหล้าในร้านที่เขาทำงานอยู่เป็นประจำ ทั้งคู่จึงสนิทกัน หลังจากนั้นเอริก้พา *คิชิโมโตะ รุกะ* มาแนะนำให้เขารู้จักด้วย ไม่นานเธอก็

ชวนเขาไปปาร์ตี้ที่บ้าน ทำให้ทาเครุอยากย้ายมาอยู่ด้วย โดยมีสองสาเหตุหลักได้แก่ ต้องการหนีให้พ้นจากพี่สาวและอยากใกล้ชิดกับรุกะให้มากขึ้น พอเขาย้ายเข้ามา บ้านก็สะอาดขึ้น และมักจะทำเครื่องคัมให้เพื่อนๆเสมอ

หลังจากที่ได้รู้จักกับ คิชิโมโตะ รุกะ เขาก็หลงรักเธอโดยไม่รู้ตัว ทั้งที่ปิดกั้นตัวเองในเรื่องความรักเสมอมา เวลาที่เห็นรุกะเขาคิดว่าเธอมีอะไรหลายอย่างคล้ายกัน โดยเฉพาะมีความลับที่ต้องปกปิดไว้เหมือนกัน พอตระหนักในความรู้สึกนั้นเขาก็สัญญากับตัวเองว่าจะทำทุกอย่างเพื่อรุกะ รวมถึงคอยปกป้องเธอและคนที่เธอรัก เห็นได้ชัดเจนจากคำพูดของเขาจากในละครดังนี้

(1) รุกะ : “นายบอกว่าอยากย้ายมาอยู่ด้วยกันไม่ใช่หรือ ย้ายมาเลยสิ ความจริง...ตอนแรกฉันคิดว่ามีผู้ชายมาอยู่ในบ้านต้องนำราคาสูงแน่ๆ แต่พอเอริพาผู้ชายเข้ามาทุกอย่างก็เปลี่ยน เหมือนกับพอเธอเข้ามา กลิ่นอายในบ้านมันเปลี่ยนไปเลยนะ”

ทาเครุคิด : ‘แค่เธอชวนฉันให้ย้ายมาอยู่ด้วยกัน แค่นั้นฉันก็รู้สึกมีความสุขมาก...’

(2) ทาเครุ : “ในวันนั้นฉันได้เห็นความอ่อนแอของเธอที่ไม่มีใครเคยเห็นมาก่อน ถ้าเธอจะปกป้องมิจิรุ...ฉันก็จะปกป้องเธอเอง”

(3) ทาเครุคิด : ‘รุกะ...ฉันชอบรอยยิ้มของเธอ ไม่ว่าคนที่เธอรักจะเป็นใครฉันจะคอยสนับสนุนเธอและคอยมองรอยยิ้มของเธอ’

(4) ทาเครุ : “...ฉันอ่านจดหมายนั้นแล้ว ฉันเข้าใจเธอนะ ฉันรู้ว่าทำไมเธอไม่อาจตอบรับความรักของฉันได้ แต่ถึงยังไง ฉันก็รักเธอ ไม่ว่าเธอจะเป็นแบบไหน เป็นผู้หญิง หรือเป็นอะไรก็แล้วแต่ถึงฉันจะไม่ค่อยเข้าใจนัก แต่ฉันอยากปกป้องเธอ...”

รูปประกอบข้อความที่ (4) หลังจากมิสุชิม่า

ทาเครุ พุดจบเขาก็เดินตรงเข้ามากอด

คิชิโมโตะ รุกะ ทันที

4.4 ปัญหาทางเพศ

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า มิสุชิม่า ทาเครุ ประสบเคราะห์กรรมตั้งแต่วัยเด็กจากการกระทำของพี่สาวที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ส่งผลให้สภาพจิตใจมีความผิดปกติและเติบโตขึ้นมาไม่เหมือนกับผู้ชายทั่วไป อาจกล่าวได้ว่าตัวละครนี้เป็นตัวแทนถ่ายทอดสถานะของวัยรุ่นชายญี่ปุ่นในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี จากลักษณะนิสัยและรูปลักษณ์ภายนอก มิสุชิม่า ทาเครุ เป็นผู้ชายที่ถูกสังคมจัดอยู่ในประเภท “ผู้ชายกินพืช (Soushokei-danshi)” ซึ่งเป็นคำจำกัดความใหม่ที่เริ่มใช้อย่างแพร่หลายในสังคมญี่ปุ่นช่วงปลายปี ค.ศ. 2008

ลักษณะเฉพาะของผู้ชายกินพืช ได้แก่ ไม่ชอบการทะเลาะเบาะแว้ง จะเห็นได้จากเวลามีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนทาเครุมักจะเป็นฝ่ายยอมเสมอและคอยห้ามปรามเวลาที่เพื่อนมีปากเสียงกัน นอกจากนี้ยังเห็นได้ชัดเจนจากในฉากที่เขาแสดงมุมมองเรื่องที่ *ไอตะ มิจิรุ* ถูกคนรักทำร้ายร่างกาย

ทาเครุ : “ฉันเกลียดเรื่องแบบนี้ คนที่ทำแบบนี้ได้ ต้องเป็นคนไม่มีสำนึก แต่สำหรับคนที่เจอแบบนี้ เขาจะกลัวไปตลอดชีวิต นั่นคือหน้ากากของความรักที่นำพาไปสู่ความรุนแรง...”

ต่อมาคือเรื่องของการใส่ใจดูแลรูปร่างหน้าตาเป็นพิเศษซึ่งสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนจากการแต่งกายในทุกฉากที่เขาปรากฏตัว รวมถึงเก่งเรื่องงานบ้านงานเรือนทั้งทำอาหารและทำความสะอาด บางฉากในละครบ่งบอกถึงความเปลี่ยนแปลงของบ้านแบ่งเช่า (Share house) ตั้งแต่ทาเครุย้ายเข้ามา คำชมจากเพื่อนๆยิ่งย้ำให้เห็นว่าเขามีความสามารถทางด้านนี้อย่างแท้จริง

สุดท้ายคือผู้ชายประเภทนี้จะไม่สนใจเรื่องการหาคู่ครอง ไม่รักและไม่จีบผู้หญิงง่ายๆ จะเห็นได้ชัดเจนจากฉากที่ทาเครุสารภาพรักกับ คิชิโมโตะ รุกะ

ทาเครุ : “ฉันไม่ใช่คนที่จะตกหลุมรักใคร่ง่ายๆ แล้วฉันก็แน่ใจในความรู้สึกนี้ ดังนั้นฉันเลยอยากให้เธอไว้ใจและสามารถคุยทุกเรื่องกับฉันได้...”

5. ตัวละครทาคิวว่า เอิริ

ตัวแทนของความอ้างว้างโดดเดี่ยว

5.1 บริบททางสังคม

ทาคิวว่า เอิริ เป็นหญิงสาวรูปร่างหน้าตาสวยงาม บุคลิกสดใสร่าเริง ประกอบอาชีพพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ละครไม่ได้นำเสนอถึงพื้นฐานครอบครัวของเธอ แต่ตัดมายังฉากที่แสดงให้เห็นว่า เธอแยกตัวจากครอบครัวแล้วอาศัยอยู่ที่บ้านแบ่งเช่า (Share house) ร่วมกับเพื่อน ด้วยสภาพแวดล้อมในการทำงานซึ่งมีแต่ผู้หญิงเป็นส่วนใหญ่ เธอจึงอยู่ในสังคมที่มีแต่การชิงดีชิงเด่นและการนินทาลับหลัง อีกทั้งเออิริเป็นคนสวยและมีเสน่ห์ในหมู่ผู้ชายซึ่งทำให้เธอคบคนไม่เลือก เพื่อนร่วมงานที่เป็นผู้หญิงด้วยกันจึงไม่ค่อยมีใครสูงส่งกับเธอมากนัก คิชิโมโตะ รุกะ เพื่อนร่วมบ้านเพียงคนเดียวจึงกลายเป็นเพื่อนสนิทของเธอ

5.2 ความกลัวและความวิตกกังวล

แม้ภายนอก ทาคิกล่าว เอิริ จะดูเป็นคนง่ายๆสบายๆ สามารถให้คำแนะนำเพื่อนได้อย่างดี กลับกันเธอเป็นคนขี้เหงาและกลัวความอ้างว้างมาก เนื่องจากการที่ต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวในสังคม มาโดยตลอด เธอจะรู้สึกอบอุ่นก็ต่อเมื่อกลับมาที่บ้านแบ่งเช่า (Share house) และได้พูดคุยกับ คิชิโม โตะ รุกะ เท่านั้น ที่ผ่านม เธอไม่เคยประสบความสำเร็จในเรื่องของความรัก ไม่ว่าเธอจะคบกับผู้ชายกี่คนก็ไม่ค่อยยั่งยืน จนทำให้เธอไม่เชื่อในความรัก ด้วยเหตุนี้มีบ้างในบางที่ที่เธอจะคิดว่าใครสักคนมาเพื่อแก้เหงาโดยขาดการยั้งคิดยั้งทำ อย่างเช่นในกรณีที่เธอค้นไปมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับ รุนพีที่ทำงาน โอคุระ โทโมฮิโกะ ซึ่งก่อนหน้านี้ เขากับเธอรู้จักกันเพียงผิวเผิน ทว่าวันหนึ่งเอริเข้าไปพักเพราะเห็นรุนพีมีสีหน้าไม่ค่อยดี พอได้คุยกันก็รู้ว่าเขาถูกรถรายนอกใจถึงขั้นพาผู้ชายคนอื่นมานอนที่บ้าน จนเขาไม่กล้ากลับบ้านตัวเองและขอมาอาศัยที่บ้านแบ่งเช่า (Share house) ชั่วคราว

5.3 การมีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง

หากพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง ทาคิกล่าว เอิริ กับคนรอบข้างแล้วสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

5.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน คือความสัมพันธ์ระหว่าง ทาคิกล่าว เอิริ กับ ทุกคนที่อยู่ในบ้านแบ่งเช่า (share house) ซึ่งเป็นการคบหาในลักษณะที่คล้ายคลึงกับ ตัวละคร คิชิโม โตะ รุกะ

ที่กล่าวมาในข้างต้น กล่าวคือมีการสร้างความสัมพันธ์แบบ “ห่างเหิน” โดยในเรื่องจะเน้นความสัมพันธ์ระหว่าง คิชิโมโตะ รุกะ กับ โอคุระ โทโมฮิโกะ

แม้เอริจะรู้สึกว่ คิชิโมโตะ รุกะ คือเพื่อนสนิทที่สุด แต่ด้วยพื้นฐานนิสัยของวัยรุ่นญี่ปุ่นที่มักจะสร้างความสัมพันธ์แบบห่างเหินและคอยระมัดระวังพฤติกรรมของตนไม่ให้ไปกระทบกระเทือนจิตใจผู้อื่น (กะกุ ยามะกุจิ, 2536) เอริจึงค่อนข้างเว้นช่องว่างระหว่างเธอกับรุกะไว้พอสมควร ด้วยกลัวจะเสียมิตรภาพที่เธอหวงแหนนี้ไป เห็นได้ชัดจากฉากที่เอริถือวิสาสะเข้าไปใช้คอมพิวเตอร์ของรุกะแล้วบังเอิญเจอหน้าเว็บไซต์ที่เพื่อนเปิดค้างไว้ ซึ่งเป็นเว็บไซต์เกี่ยวกับการผ่าตัดแปลงเพศ เธอก็เลือกที่จะปรึกษา มิสุชิม่า ทาเครุ แทนที่จะสอบถามจากเพื่อนสาวโดยตรง

ทาเครุ : “ความคิดปกติทางเพศหรือ”

เอริ : “เหมือนรุกะจะลืมปิดหน้าเว็บที่ดูอยู่นะ... นายรู้สึกไหมว่ารุกะปิดบังบางอย่างอยู่”

ทาเครุ : “คงไม่มีอะไรหรอก แล้วเอริละ เธอรู้จักเขามานานน่าจะรู้ดี”

เอริ : “ฉันก็ไม่เคยคิดเกี่ยวกับเรื่องพวกนั้นหรอกนะ แต่อาจไม่มีอะไรก็ได้ รุกะก็ออกเตทกับรุ่นพี่ที่ทำงานนี้มา แถมยังมีสาวสวยกระซอกใจอย่างฉันอยู่ เขายังไม่เห็นมองฉันด้วยสายตาแบบนั้นเลย

โดยเฉพาะในตอนจบที่เธอรู้ความจริงหมดแล้วว่าเพื่อนสนิทของเธอคิดปกติทางเพศจริง จึงรู้สึกแย่งขึ้นเมื่อตระหนักได้ว่าคนนั้นสร้างความหนักใจให้เพื่อนมาโดยตลอด เห็นได้ชัดเจนจากฉากที่ คิชิโมโตะ รุกะ แกลงข่าวการเป็นแชมป์มอเตอร์ไซค์วิบากเสร็จ เอริกก็ขอกุญด้วย

เอริ : “เธอน่าจะบอกฉันก่อนหน้านี้นะ ฉันจะได้ไม่ตกใจมาก และจากนี้คงไม่กลัวอีกต่อไป เพราะยังไ้รุกะก็คือรุกะ...ขอโทษนะ ฉันมันแย่งจริงๆ ไม่ได้รู้เรื่องอะไรเอาซะเลย ฉันคงทำให้เธอลำบากใจมาก ที่ผ่านมายกโทษให้ฉันด้วยนะ”

สำหรับ โอคุระ โทโมฮิโกะ นั้น เขาและเอริมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน แต่ก็ยังคงรักภรรยาอยู่ ทำให้เอริต้องอึดอัดใจไม่น้อยกับความโลเลของเขา เมื่อโอคุระกลับมาหลังจากที่หายไปอยู่บ้านของตัวเองสักพัก รุกะกับเขามีปากเสียงกัน เรื่องที่โอคุระขอกลับมาอยู่ที่นี้อีกครั้งโดยอ้างว่าแยกกันอยู่

ลึกลับแล้วจะหย่ากับภรรยา แต่เธอก็ไม่เชื่อและบอกว่าเขาเห็นแก่ตัวไม่คิดถึงความรู้สึกของเอริเลขา
บทสนทนาต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นว่าเอริเป็นคนใจกว้าง ไม่ยึดติดในเรื่องความรักและอยากรักษา
ความสัมพันธ์แบบมิตรภาพนี้เอาไว้

ไอคุระ : “ฉันเองก็อยากทำอะไรสักอย่างเหมือนกัน แต่มันก็ไม่ว่างที่จะมีอะไรเกิดขึ้น
ตามมาบ้าง”

เอริ : “เอาสิ ฉันไม่คิดใจอะไรแล้ว ถ้าอยากจะทำอยู่ก็อยู่ได้ตามสบาย นายไม่ว่างที่จะ
เกิดขึ้นใช่ไหม มันเป็นเรื่องปกติในความสัมพันธ์ของมนุษย์ เป็นเพื่อนกันเหมือนตอนแรกมันก็คืออยู่
แล้ว แค่นี้ก็น่าจะพอ ฉันว่าแบบนี้ดีกว่าต้องเสียความเป็นเพื่อนไปนะ”

แม้กระทั่งไอคุระตัดสินใจจะทิ้งเธอกลับไปหาภรรยา เธอก็ยังมองเขาในแง่ดี เพราะเธอรัก
เขาเสียแล้ว ไอคุระเข้ามาเปลี่ยนเธอให้กลายเป็นคนเสียสละและรู้จักกับความรักที่แท้จริง

5.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน โดยเฉพาะเพื่อนร่วมงานที่เป็นผู้หญิงจะเห็นได้
อย่างชัดเจนตั้งแต่ฉากแรกของละครที่นำเสนอว่า ทาคิกล่าว เอริ พยายามทักทายทุกคนตามปกติ
ทว่าไม่มีใครสนใจและพร้อมกันเมินเฉยใส่ จากหน้าที่การงานของเธออาจกล่าวได้ว่าเป็นอาชีพที่มี
รายได้สูง เข้ามาทำได้ยากและเป็นอาชีพที่มีเกียรติพอสมควร เป็นที่น่าอิจฉาสำหรับบางคน แต่ความ
จริงแล้วเธอรู้สึกโดดเดี่ยวมาก

นักวิชาการญี่ปุ่นไม่น้อยกล่าวว่า หนุ่มสาวญี่ปุ่นเดี๋ยวนี้มีจิตใจเปราะบางมาก สาเหตุก็ค
งเป็นเพราะคนญี่ปุ่นเติบโตมากับระบบการแข่งขันและถูกพ่อแม่อบรมสั่งสอนตั้งแต่เล็กๆให้ขยัน
เรียนเพื่อให้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ เพราะจะเป็นเครื่องสร้างฐานะในอนาคต (กะกุ ยามะกุจิ, 2536)

5.4 ปัญหาทางเพศ

จากการที่ ทาคิกล่าว เอรึ เคยมีประสบการณ์ไม่ดีเกี่ยวกับความรัก จึงไม่คิดมองความรักว่าเป็นสิ่งสวยงามอีกต่อไป อีกทั้งปัญหาทางด้านจิตใจที่ต้องการมีเพื่อน ขาดความอบอุ่น จึงเริ่มสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นเพียงให้หายเหงาเท่านั้น ทว่าตั้งแต่เธอได้ไปเยี่ยม โออิกาว่า โซสุเกะ ที่นอนป่วยอยู่โรงพยาบาลและแอบอ่านจดหมายของเขาที่ฝากให้ ไอตะ มิจิรุ เนื้อหาในจดหมายรักทำให้มุมมองเรื่องความรักของเธอเริ่มสั่นคลอนและหันกลับมาโหยหาถึงความรักแท้อีกครั้ง

เอริ : “ฉันไม่ค่อยเชื่อพวกรักแท้หรอก ฉันเที่ยวคบคนนั้นที่คนนี่ที่มาตลอด ก็มีอยู่ช่วงหนึ่งที่กำลังอินเลิฟ แต่พอเราจบกันฉันก็คิดว่า ‘นี่มันอะไรกันเนี่ย!’ ตั้งแต่นั้นมา ฉันก็ไม่เคยพูดว่า ‘ฉันจะรักเธอตลอดไป’ อีกเลย ฉันคงตาตัวเองแหละที่ไปเลือกคบไอ้บ้านั้น แต่ว่า...พอฉันได้อ่านจดหมายพวกนี้แล้วบางทีก็คิดว่า นี่มันคือ ‘ความรักที่ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง’ อย่างกับเทพนิยายเลย”

ในช่วงแรกที่คบกับโอคุระนั้น เธอไม่มีปัญหาทั้งที่รู้ว่าเขามีภรรยาแล้ว อีกทั้งยังมีความคิดอยากให้โอคุระเลิกกับภรรยาแล้วหันมาเลือกเธอด้วยซ้ำ เพราะรู้สึกว่าเขาคือรักแท้ แต่พอตระหนักถึงความจริงที่ว่าเขายังรักภรรยาอยู่ เธอก็สิ้นหวังในสิ่งที่เรียกว่า ‘รักแท้’ อีกครั้ง และกลับมาเป็นเอริผู้ไม่แยแสต่อสังคมรอบข้างเหมือนเดิม ทว่าการยอมรับความจริงนั้นยากเหลือเกินเมื่อพบว่าเธอรักเขาไปแล้ว และผู้ชายคนนี้ได้เข้ามาทำให้เธอเลิกเห็นแก่ตัวกลายเป็นคนใหม่ที่คิดถึงจิตใจผู้อื่นมากขึ้น จะเห็นได้ชัดเจนจากฉากที่เอริต่อว่า โออิกาว่า โซสุเกะ เพราะทนไม่ไหวที่ต้องเห็น ไอตะ มิจิรุ อดทนต่อความเจ็บปวด

เอริ : “มาดักกรอแถวนี้ แล้วก็ใช้กำลัง นายคิดว่าจะกดดันเราฝ่ายเดียวได้หรือ มันไม่ได้ผลกับฉันหรอก มันแค่ทำให้นายยิ่งดูน่าสมเพชเข้าไปใหญ่ ถึงขนาดนี้แล้วยังไม่คิดจะหยุดอีกหรือ! มันมีแต่จะทำให้มิจิรุเกลียดนายเข้าไปอีก ผู้ชายอย่างนายคบไปก็เท่านั้น หักดูสิ่งที่ตัวเองทำลงไปบ้างสิ! ขอร้องล่ะ...ตั้งใจซะ เพื่อความสุขของมิจิรุเอง แค่นี้นายทำไม่ได้หรือ!”

โอคุระ : “เดี๋ยวลีเอริ รอก่อน” โอคุระที่อยู่ในเหตุการณ์ด้วยกันรีบวิ่งตามเธอมา

เอริ : “ผู้ชายก็เหมือนกันหมด! ผู้ชายนะ...ควรจะสามารถอยู่ได้โดยไม่พึ่งคนอื่นสิ นายก็ควรกลับไปหาเมียนายซะ”

6. สรุปการวิเคราะห์สถานะของคนญี่ปุ่นวัยหนุ่มสาวในปัจจุบัน ผ่านละครโทรทัศน์เรื่อง ลาสต์เฟรนด์

จากการศึกษาสถานะของคนญี่ปุ่นวัยหนุ่มสาวของตัวละครหลัก ตามหลักเกณฑ์ทั้ง 4 ประการ พบว่าตัวละครที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษาทั้ง 5 คนนั้น สามารถสรุปลักษณะร่วมของการนำเสนอภาพสถานะของคนญี่ปุ่นวัยหนุ่มสาวผ่านละครเรื่อง ลาสต์เฟรนด์ ได้ดังนี้

6.1 บริบททางสังคม

อาจกล่าวได้ว่าบริบททางสังคมของละครเรื่อง “ลาสต์เฟรนด์” มีความสัมพันธ์กับคนญี่ปุ่นวัยหนุ่มสาวอย่างลึกซึ้ง เนื่องจากละครถ่ายทอดให้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ของตัวละครหลักโดยใช้กรุงโตเกียวเป็นศูนย์กลางในการดำเนินเรื่อง ผ่านความสัมพันธ์หลายรูปแบบ ได้แก่ เพื่อน คนรัก และครอบครัว เป็นต้น ซึ่งมีมิตรภาพระหว่างเพื่อนคือหัวใจหลักของละครเรื่องนี้

เมื่อพิจารณาแล้ว การเลี้ยงดูในครอบครัวมีส่วนสำคัญไม่น้อยต่อการเกิดปมด้อยในจิตใจ ตั้งแต่วัยเด็กของตัวละคร จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่ามุมมองการดำเนินชีวิตของแต่ละคนแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ทั้งนี้มาจากการเติบโตท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ต่างกันไป จึงแบกรับความทุกข์กันคนละเรื่อง จากการที่ *ไอตะ มิจิรุ* และ *โออิกาวา โซสุเกะ* เติบโตขึ้นมาในครอบครัวที่มีปัญหาคล้ายกัน ทำให้ทั้งคู่รู้สึกขาดความอบอุ่นและโหยหาความรักเช่นเดียวกัน ส่วน *มิสุชิม่า ทาเครุ* เนื่องจากมีคนในครอบครัวสร้างความทรงจำที่ไม่ดีให้ตั้งแต่เด็ก เขาจึงเลือกที่จะหนีจากครอบครัวเพื่อปิดบังความกลัวความอ่อนแอที่มี ทั้งเขาและ *ทาคิกาวา เอริน* นั้น ไม่ค่อยสนิทกับครอบครัว พวกเขาแยกตัวออกมาอยู่ข้างนอกและหาเลี้ยงชีพด้วยตัวเอง ทำให้บางครั้งรู้สึกโดดเดี่ยวและต้องการเพื่อนที่จะเข้ามาสร้างความอบอุ่น รวมถึงสร้างสีสันในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน ซึ่งครอบครัวทั้งสี่คนแตกต่างจากครอบครัวของ *คิชิโมโตะ รุกะ* โดยสิ้นเชิง แต่อย่างไรก็ดีแม้ว่าจะมีครอบครัวที่อบอุ่นและสนิทสนมกัน แต่ด้วยความที่เธอผูกพันใกล้ชิดกับพ่อมากเป็นพิเศษก็ส่งผลให้สถานะจิตใจของเธอมักมีความผิดปกติ กลายเป็นผู้ที่มีปัญหาด้านจิตใจไม่ต่างจากเพื่อนเช่นกัน

นอกจากนี้ละครยังนำเสนอมุมมองในการฆ่าตัวตายอีกรูปแบบหนึ่งของคนญี่ปุ่นด้วย ซึ่งฉากที่ *โออิกาวา โซสุเกะ* ฆ่าตัวตายเพื่อปลดปล่อย *ไอตะ มิจิรุ* ให้เป็นอิสระ เป็นการฆ่าตัวตาย

เพื่อให้สิ่งอื่นดำรงอยู่ต่อไป สังคมญี่ปุ่นถือว่าเป็นการกระทำเพื่อล้างบาปมิใช่การกระทำที่เป็นบาป ความคิดนี้ได้มาจากการตีความในพุทธศาสนาถึงการละทิ้งโลกอัน โสมมเพื่อไปอยู่โลกที่ดีกว่า (สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น, 2541)

6.2 ความกลัวและความวิตกกังวล

ไอตะ มิจิรุ และ โออิกาว่า โซสุเกะ รู้สึกว่าตัวเองไม่เคยได้รับความรักและขาดที่พึ่งพิงทางใจมาตลอด เมื่อทั้งคู่ได้มาคบหากัน จึงส่งผลให้เกิดความกลัวว่าจะสูญเสียอีกฝ่ายไปและต้องกลับมาใช้ชีวิตอย่างลำพังในสังคม หรือแม้แต่ มิสุชิม่า ทาเครุ ผู้ซึ่งไม่เคยโยยหาความรัก แต่เมื่อเขามีความรักให้กับ คิชิโมโตะ รุกะ ผู้ที่มีมุมมองการดำเนินชีวิตคล้ายคลึงกัน เขาก็ไม่ยอมสูญเสียเธอเช่นกัน ส่วน คิชิโมโตะ รุกะ กลัวว่าจะมีคนมาล่วงรู้ความลับเรื่องเพศของตนและถูกสังคมรังเกียจ และ ทาคิ กาว่า เอิริ ซึ่งมักจะคบหากับผู้ชายไม่ซ้ำหน้า เพื่อชดเชยในส่วนที่เสียไปให้กับความอ้างว้างที่เธออยู่กับมันมาตลอดชีวิต

จะเห็นว่าตัวละครหลักจะมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกลัวและวิตกกังวลแตกต่างกันไป ไม่ว่าจะเป็นกลัวการสูญเสียความรัก ความวิตกกังวลเรื่องเพศ หวาดกลัวการมีเพศสัมพันธ์ หรือกลัวไม่มีเพื่อน หากพิจารณาถึงสาเหตุของความกลัวเหล่านี้แล้ว ก็จะเห็นว่ามาจากกลัวความอ้างว้างและการอยู่อย่างโดดเดี่ยว

6.3 การมีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง

จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ก่อนที่จะมาอาศัยอยู่ร่วมกันในบ้านแบ่งเช่า (Share house) นั้น ทุกคนมีปัญหาทางด้านจิตใจแตกต่างกัน จึงทำให้แต่ละคนไม่ค่อยให้ความสำคัญเรื่องมิตรภาพมากนัก เนื่องจากไม่สนใจปัญหาสังคม ขาดทักษะในการร่วมแก้ปัญหากับผู้อื่น จึงมักสร้างความสัมพันธ์แบบ “ห่างเหิน” (กะกุ ยามากุจิ, 2536) แต่หลังจากได้ใช้ชีวิตและเวลาร่วมกัน การรับรู้ถึงปัญหาของเพื่อนได้ปรับเปลี่ยนมุมมองเรื่องของมิตรภาพเสียใหม่ รู้จักความหมายของมิตรภาพ ซึ่งมีมิตรภาพที่ดี

คือการรักและพุงกันเมื่อถึงคราวจำเป็น เพื่อให้โอกาสซึ่งกันและกันที่จะเจริญเติบโตและเป็นตัวของตัวอย่างเต็มที่ ไม่ทอดทิ้งกันในยามยาก รักษาผลประโยชน์ของกันและกัน รวมถึงตักเตือนกันเมื่อเห็นว่าจะเสียหาย (ประมวญ ดิคคินสัน, 2520) ส่วนความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานอาจกล่าวได้ว่าละครเรื่องนี้สะท้อนโครงสร้างสังคมญี่ปุ่นอย่างชัดเจน ซึ่งมากกว่าครึ่งมีลักษณะคบหากันแบบทั่วด้านในที่ทำงาน (ทาดาชิ ฟุคุทาเคะ, 2538) กล่าวคือ ไม่ผูกสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานคนไหนจนสนิทเป็นพิเศษถ้าไม่จำเป็น รวมถึงให้ความสำคัญกับระบบอาวุโสเป็นอย่างมาก เนื่องจากคนญี่ปุ่นคิดว่าที่ทำงานคือที่ที่พวกเขาฝากชีวิตเอาไว้ และการเข้าไปพัวพันกับชีวิตส่วนตัวของคนอื่นมีแต่จะทำให้แย่ง เพื่อที่จะได้ตั้งใจทำงานอย่างเต็มที่และไม่ให้เกิดอุปสรรคมาขัดขวางความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน คนญี่ปุ่นจึงเว้นระยะห่างกับเพื่อนร่วมงานพอสมควร

6.4 ปัญหาทางเพศ

ทุกตัวละครหลักมีปัญหาทางเพศทุกคน ไม่ว่าจะเป็นหวาดกลัวการมีเพศสัมพันธ์หรือมีเพศสัมพันธ์เพื่อคลายเหงา แต่เมื่อพิจารณาแล้วละครเรื่องนี้เน้นไปที่ปัญหาทางเพศในเรื่องของการใช้ความรุนแรงและความผิดปกติทางเพศเป็นหลัก สาเหตุความรุนแรงทางเพศของตัวละคร โออิกาวะ โขสุเกะ มาจากสภาพจิตใจที่ผิดปกติ เขามีความคิดเกี่ยวกับการใช้กำลังทำร้ายร่างกายว่าเป็นเพียงการสอนและตักเตือนเมื่อคนรักกระทำผิดเท่านั้น อีกทั้งยังเชื่อว่าการสร้างความหวาดกลัวขึ้นในจิตใจของคนรักจะทำให้เธอกลัวจนไม่กล้าทอดทิ้งเขาไป

ส่วนความผิดปกติทางเพศของ คิชิโมโตะ รุกะ นั้น เมื่อศึกษาแล้วพบว่า เป็นสาเหตุจากทางบ้าน จากการสนิทและผูกพันกับพ่อมากกว่าแม่ ทำให้เธอติดนิสัยและการกระทำแบบผู้ชายมาตั้งแต่เด็ก อีกทั้งการเลี้ยงดูของพ่อที่มักจะสอนให้เธอเข้มแข็งและให้เลือกทางเดินชีวิตด้วยตัวเอง ส่งผลให้เธอมีอิสระทางความคิดและดำเนินชีวิตตามความชอบที่มีมาแต่เด็ก กล่าวคือ คิชิโมโตะ รุกะ ขึ้นชอบกิจกรรมโสด โพนมาโดยตลอด สมัยเด็กเธอมักจะเล่นในแบบที่ผู้ชายเล่นกัน อาทิเช่น ปีนต้นไม้ เตะฟุตบอล เป็นต้น และจะไปใส่กางเกงแทนกระโปรงเสมอ เมื่อโตขึ้นเธอจึงเลือกอาชีพนักแข่งมอเตอร์ไซค์วิบาก

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง “สถานะของคนญี่ปุ่นวัยหนุ่มสาวในปัจจุบัน โดยมองผ่านละครเรื่อง ลาสต์เฟรนด์” ซึ่งเป็นการศึกษาถึงแง่มุมต่างๆของตัวละคร เพื่อทราบถึงสถานะคนหนุ่มสาวในสังคมญี่ปุ่น โดยสะท้อนออกมาผ่านละครโทรทัศน์สมัยใหม่ ซึ่งมักจะเกี่ยวพันกับปัญหาทางด้านจิตใจและความรุนแรง โดยในการวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการตีความด้วยตนเองจากการชมละคร ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องทั้งในเรื่องโครงสร้างสังคมญี่ปุ่นและจิตวิทยาวัยรุ่น

ผลการวิจัยพบว่า การนำเสนอในละครเรื่อง ลาสต์เฟรนด์ สะท้อนให้เห็นถึงสถานะที่มีปัญหาแตกต่างกันไป ซึ่งประกอบด้วย การล้มเหลวในความรัก ความผิดปกติทางเพศ ความรุนแรง กลัวการมีเพศสัมพันธ์ และการเข้ากับผู้อื่นไม่ได้ อย่างชัดเจน จากการนำเสนอภาพลักษณ์ของตัวละครหลักทั้งห้าซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัวตามสถานะทางจิตใจ สามารถวิเคราะห์สถานะของคนญี่ปุ่นวัยหนุ่มสาวในปัจจุบันได้ดังนี้

1. ผู้ที่มีปัญหาล้มเหลวในความรัก : ลักษณะบอบบาง อ่อนแอ ต้องการคนดูแลและที่สำคัญต้องการความรักมากเป็นพิเศษ เนื่องมาจากขาดความรักและความอบอุ่นตั้งแต่เด็ก ดังนั้นเวลามีความรักจึงยอมทำทุกอย่างเพื่อไม่ให้สูญเสียความรักไป
2. ผู้ที่มีปัญหาผิดปกติทางเพศ : กรณีนี้เป็นการเบี่ยงเบนทางเพศที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงที่อยากเป็นผู้ชาย ดังนั้นลักษณะภายนอกจากการแต่งกายจะดูเหมือนทอมบอย บุคลิกแข็งกระด้าง ไม่มีความอ่อนหวาน พยายามแสดงความเข้มแข็งออกมา เพื่อปกป้องคนที่ตนรักให้ได้แบบเดียวกับที่ผู้ชายทำ
3. ผู้ที่มีปัญหาใช้ความรุนแรง : ส่วนใหญ่มักเป็นคนสองบุคลิก ปกปิดบุคลิกที่เป็นปมด้อยโดยการแสดงออกว่าเป็นคนสุภาพเรียบร้อย แต่เมื่อถูกขัดใจจะใช้กำลังทำร้ายร่างกายผู้ที่อ่อนแอกว่า ซึ่งในขณะที่ลงมือทำร้ายผู้อื่นมักจะไม่รู้ตัวว่าสิ่งที่ทำอยู่นั้นถูกหรือผิด
4. ผู้ที่มีปัญหากลัวการมีเพศสัมพันธ์ : กรณีนี้เกิดขึ้นกับผู้ชาย ดังนั้นจึงแสดงออกผ่านการแต่งกายที่ดูทันสมัยส่วนใหญ่เลือกใช้เสื้อผ้าสำหรับผู้หญิง มีการดูแลตัวเองให้ดูดีอยู่

เสมอ รวมถึงพื้นฐานนิสัยจะเป็นคนสุภาพและอ่อนโยน เลือกรับประกอบอาชีพที่เป็นอิสระไม่มีหน้ามีตาในสังคม สาเหตุมาจากการต้องการปกป้องตัวเองจากเพศตรงข้าม อย่างไรก็ตามประเทศไทยในปัจจุบันผู้ชายประเภทนี้ก็มีเพิ่มมากขึ้น โดยที่แต่ละคนไม่ได้ประสบปัญหาทางด้านจิตใจเช่นเดียวกับตัวละครหลัก แต่เนื่องมาจากธรรมเนียมของผู้ชายกลุ่มนี้เปลี่ยนไป จึงหันมาให้ความสำคัญกับการดูแลตัวเองมากขึ้น

5. ผู้ที่มีปัญหาเข้ากับผู้อื่นไม่ได้ : ลักษณะภายนอกแสดงให้เห็นว่าสดใสร่าเริง เพื่อปกปิดความอ้างว้างเดียวดายในจิตใจไว้ ประกอบอาชีพการงานมั่นคง มีหน้ามีตาในสังคม แต่ไม่ค่อยมีเพื่อน จึงกลายเป็นคนขี้อิจฉาและขาดความรอบคอบในการตัดสินใจ

จากความต้องการของตัวละครที่มักจะทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่ง มิตรภาพ คนรัก ชัยชนะ และการยอมรับจากสังคม สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการพื้นฐานของคนวัยหนุ่มสาวในสังคมญี่ปุ่น เป็นการตอกย้ำให้เห็นถึงภาพความเปลี่ยนแปลงในสังคม โดยเฉพาะพฤติกรรมของหนุ่มสาวในปัจจุบันที่เริ่มแสดงความเป็นตัวตนออกมาในพื้นที่สาธารณะมากขึ้น ผลมาจากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่บีบบังคับ ทั้งยังส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของแต่ละบุคคล ผลของการกระทำเหล่านี้สามารถบ่งบอกถึงสภาวะของคนหนุ่มสาวญี่ปุ่นซึ่งถูกหล่อหลอมโดยบริบททางสังคมได้เป็นอย่างดี

บรรณานุกรม

กระจกส่องญี่ปุ่น. แปลโดย สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.

กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย, 2541.

กะกุ ยามะกุจิ. (2536). **จึงบอกมาจากอาทิตย์อุทัย**. แปลโดย ชมรมเฮเซเสวนา.

กรุงเทพฯ : รุ่งแสงการพิมพ์.

ทาคาชิ, ฟุคุทาเคะ. (2538). **โครงสร้างสังคมญี่ปุ่น**. แปลโดย บุญยง ชื่นสุวิมล.

กรุงเทพฯ : เม็ดทรายพริ้นติ้ง.

นพดล. (2530). **วัยรุ่นวัยแห่งความอยากรู้อยากเห็น**. กรุงเทพฯ : ดินสอ.

นพพร สุวรรณพานิช. (2537). **มุมนิญี่ปุ่น**. กรุงเทพฯ : พिरาบ.

ประมวญ ดิคนินสัน. (2520). **วัยวัฒนาจิตวิทยาพัฒนาการ วัยหนุ่มสาว-วัยสร้างสรรค์**.

กรุงเทพฯ : แพร์พิทยาอินเตอร์เนชั่นแนล.

พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). **พัฒนาการวัยรุ่น**. กรุงเทพฯ : คอมพิวเตอร์.

โยเนะยามะ, โทชิโนะโอะ. (2536). **“เพศ”**. กุญแจ 77 ดอก คู่อารยธรรมญี่ปุ่น. แปลโดย

กัลยาณี สีตสุวรรณ. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา.

วีราพร วัชรพงศ์ชัย. (2550). **อุดมการณ์ต่อสู้อาณานิคมในหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น สำหรับผู้หญิงกับการ**

สร้างอัตลักษณ์ทางเพศของวัยรุ่นไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต,

สาขาวิชาวารสารศาสตร์ ภาควิชาวารสารศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

สุภาววรรณ วรรณนะสุภกุล. (2549). **คุณลักษณะของละครเอเชียยอดนิยมศึกษากรณีละครใต้หวัน**

ญี่ปุ่น และเกาหลี ในโทรทัศน์ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สุริชัย หวันแก้ว. (2529). **เอกสารประกอบการอบรม ญี่ปุ่นศึกษา.** ไชยวัฒน์ คำชู, บรรณาธิการ.

กรุงเทพฯ ; สำนักข่าวสารญี่ปุ่น.

อุษณา เจริญไวย. (2536). **เอกสารคำสอนวิชา จิตวิทยาวัยรุ่น.**

เลย : สำนักส่งเสริมวิชาการสถาบันราชภัฏเลย.

อ้างอิงภาพประกอบ

เข้าถึงได้จาก: <http://www.playhits2u.net/catalog.php?idp=1401>

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: <http://amelibou.over-blog.com/article-19617057.html>

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: <http://blogs.yahoo.co.jp/bluesky18bluesky/22918716.html>

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: http://blogs.yahoo.co.jp/sora_umi_daichi1111/11446749.html

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: <http://lastfriends.livejournal.com/8077.html>

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: <http://mcgillnihongo.wordpress.com/2013/03/22/last-friends>

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: http://www.s-kitchen.com/archives/dairy/_8/

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: <http://kitonai.blog66.fc2.com/blog-category-7.html>

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: http://blog.goo.ne.jp/tecchan_july/e/5e52463df5a251146820296aa2983b20

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: <http://buta-neko.net/blog/archives/2008/06/lastofre11.html>

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: http://nelsontouch.at.webry.info/200806/article_17.html

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: http://blog.mbportal.jp/archives/_dvd/_417_2/

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: http://www.pookan.com/00259-Last_Friends.html

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

บรรณานุกรม

กระจกส่องญี่ปุ่น. แปลโดย สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.

กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย, 2541.

กะกุ ยามะกุจิ. (2536). **จึงบอกมาจากอาทิตย์อุทัย**. แปลโดย ชมรมเฮเซเสวนา.

กรุงเทพฯ : รุ่งแสงการพิมพ์.

ทาดาชิ, ฟุคุทาเคะ. (2538). **โครงสร้างสังคมญี่ปุ่น**. แปลโดย บุญยง ชื่นสุวิมล.

กรุงเทพฯ : เม็ดทรายพริ้นติ้ง.

นพดล. (2530). **วัยรุ่นวัยแห่งความอยากรู้อยากเห็น**. กรุงเทพฯ : ดินสอ.

นพพร สุวรรณพานิช. (2537). **มุมนิปปุ่น**. กรุงเทพฯ : พีราบ.

ประมวญ ดิฉินสัน. (2520). **วัยพัฒนาจิตวิทยาพัฒนาการ วัยหนุ่มสาว-วัยสร้างสรรค์**.

กรุงเทพฯ : แพร์พิทยาอินเตอร์เนชั่นแนล.

พรพิมล เจริญนาครินทร์. (2539). **พัฒนาการวัยรุ่น**. กรุงเทพฯ : คอมฟอร์ม.

โยเนะยามะ, โทชิโนโอะ. (2536). **“เพศ”**. กุญแจ 77 ดอก คู่อารยธรรมญี่ปุ่น. แปลโดย

กัลยาณี สีสสุวรรณ. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา.

วีราพร วัชรพงศ์ชัย. (2550). **อุดมการณ์ต่อสู้ทางเพศในหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น สำหรับผู้หญิงกับการ**

สร้างอัตลักษณ์ทางเพศของวัยรุ่นไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาวารสารศาสตร์ ภาควิชาวารสารศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สุภาววรรณ วรรณะศุกกุล. (2549). **คุณลักษณะของละครเอเชียยอดนิยมศึกษารณิละครได้หัววัน**

ญี่ปุ่น และเกาหลี ในโทรทัศน์ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สุริชัย หวันแก้ว. (2529). **เอกสารประกอบการอบรม ญี่ปุ่นศึกษา.** ไชยวัฒน์ คำชู, บรรณาธิการ.

กรุงเทพฯ ; สำนักข่าวสารญี่ปุ่น.

อุษณา เจริญไวย. (2536). **เอกสารคำสอนวิชา จิตวิทยาวัยรุ่น.**

เลย : สำนักส่งเสริมวิชาการสถาบันราชภัฏเลย.

อ้างอิงภาพประกอบ

เข้าถึงได้จาก: <http://www.playhits2u.net/catalog.php?idp=1401> (วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: <http://amelibou.over-blog.com/article-19617057.html>

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: <http://blogs.yahoo.co.jp/bluesky18bluesky/22918716.html>

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: http://blogs.yahoo.co.jp/sora_umi_daichi1111/11446749.html

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: <http://lastfriends.livejournal.com/8077.html> (วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: <http://mcgillnihongo.wordpress.com/2013/03/22/last-friends>

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: http://www.s-kitchen.com/archives/dairy/_8/

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: <http://kitonai.blog66.fc2.com/blog-category-7.html>

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: http://blog.goo.ne.jp/tecchan_july/e/5e52463df5a251146820296aa2983b20

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: <http://buta-neko.net/blog/archives/2008/06/lastofre11.html>

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: http://nelsontouch.at.webry.info/200806/article_17.html

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: http://blog.mbportal.jp/archives/_dvd/_417_2/ (วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).

เข้าถึงได้จาก: http://www.pookan.com/00259-Last_Friends.html

(วันที่ค้นข้อมูล: 27 ธันวาคม 2556).